Spletni časopis OŠ Ob Dravinji

SPLETKO

Šolsko leto 2021/2022

KAZALO:

ZGODILO SE JE	3
DNEVI DEJAVNOSTI	10
TEKMOVANJA	16
NATEČAJI IN RAZPISI	20
EKO IN ZDRAVA ŠOLA	24
IZ ŠOLSKIH KLOPI – UTRINKI IZ NAŠIH UČILNIC	33
SVET DOMIŠLJIJE	41
HURA, POČITNICE!	60
MODA	73
RAZVEDRILO	80

Učenci 1. b

ZGODILO SE JE

NA OŠ OB DRAVINJI RADI PIŠEMO Z ROKO

Na Osnovni šoli Ob Dravinji smo že od septembra 2021 gojili miselnost, da veliko pišemo z roko, razmišljamo, zakaj je pisanje pomembno, kako ohranjati lepoto pisave in osebno noto, ki jo z vsako na roko zapisano besedo podarimo bralcu. V letošnjem šolskem letu smo v projekt vključili celotno OŠ Ob Dravinji, prav tako smo za sodelovanje prosili tudi podružnično šolo v Tepanju. Ker imamo na naši šoli radi izzive, smo izkoristili dejstvo, da učenci in učitelji delamo s pomočjo računalnikov, tablic ali telefonov, in tako projekt preko slednjih predstavili vsem tudi s pomočjo teh komunikacijskih kanalov. Na razrednih urah smo se pogovarjali o temi Pisanje z roko – da ali ne? Tako so učenci izpostavili prednosti in slabosti pisanja z roko, hkrati pa so se seznanili s številnimi zanimivostmi, ki jih prinaša ročno pisanje – boljša zapomnitev, urjenje motorične spretnosti, osebna nota ipd. Z učenci smo razmišljali, zakaj radi pišemo z roko. Spraševali smo se, če lahko navadno nalivno pero zares nadomesti tisto virtualno. Še posebej so nam bile všeč zapisane besede ambasadorke pisanja z roko Mojce Fatur. Slednja je namreč pojasnila, da ima doma pravo zakladnico zvezkov in pisal. Vsem besedam, ki živijo v njej, pusti, da same izberejo, s čim in na kaj želijo biti prelite. Po njenih besedah roka z vsakim pisalom stke malce drugačno prijateljstvo. Kakšna prijateljstva pa sklepajo naše roke? Kakšne besede se skrivajo v naših mislih in čakajo, da jih končno zapišemo na papir? Za izhodišče smo si tako izposodili njene misli in drug drugega spodbudili, da smo vzeli v roke nalivna peresa, ki so prelila naše misli, občutja, želje in zahvale na bel papir. V decembru, ko si učenci in učitelji izmenjavamo lepe misli, želje in voščila, smo spodbujali pisanje tako, da smo na šoli izvedli medrazredno izmenjavo t. i. bralnih razglednic. Voščila so bila napisana ročno in so tako zagotovo segla do srca.

V letošnjem šolskem letu smo se vključili tudi v projekt medgeneracijskega sodelovanja SIMBIOZA. Izdelke, ki so nastali v okviru osrednje teme letošnjega projekta Pišem z roko, ker …, smo namenili naslovnikom v Lambrechtov dom (dom starejših občanov). Življenje, ki ga trenutno živimo, namreč ni najbolj prijazno. Vsi pogrešamo sorodnike in prijatelje, ki jih že dolgo nismo videli. Osamljeni pa nismo samo mi, ampak tudi starejši, ki bivajo v domovih za starejše. Mogoče so tam tudi naši sorodniki, dedki, babice. Morda pa se tam med njimi skriva tudi novi prijatelj. Odziv na povabilo je bil v tednu pisanja z roko izjemno velik. Učence se je misel na to, da lahko s preprostim pismom polepšajo dan starostnikom v Lambrechtovem domu, zelo dotaknila. V roke so vzeli nalivna peresa in barvice ter prelivali na nepopisane papirje svoje misli, občutja, želje in zahvale. Ob poplavi modernejših načinov sporazumevanja so se vračali k tradiciji in z njo okužili tudi starše in stare starše ter učitelje. Učitelji smo tako z zadovoljstvom prebirali pisma, voščila, pesmi, želje, ki so bila namenjena že omenjenim naslovnikom. Prav tako pa so nekateri učenci razmišljali, da radi pišejo z roko, ker jim je všeč zven slovenske besede, ker imajo radi našo domovino in ljubezen do jezika, narave, kulture. Na šoli smo tako nekatera pisma tudi fotokopirali in z njihovo pomočjo pripravili razstavo, ki krasi avlo šole. Originalna pisma pa smo poslali oskrbovancem v Lambrechtov dom. Slednji so bili ganjeni ob branju pisem in se nam iz srca zahvalili. V letošnjem šolskem letu se je OŠ Ob Dravinji s podružnično šolo v Tepanju priključila projektu Teden pisanja z roko, ker želi

ohraniti kulturo pisanja in ker tudi mi, ki zadovoljni prestopamo njen prag, RADI PIŠEMO Z ROKO. Veseli smo, da smo svoje veselje do pisanja razširili na vse učence (in tudi ostale zaposlene) na naši šoli. Sledi še izbor nekaterih prispevkov.

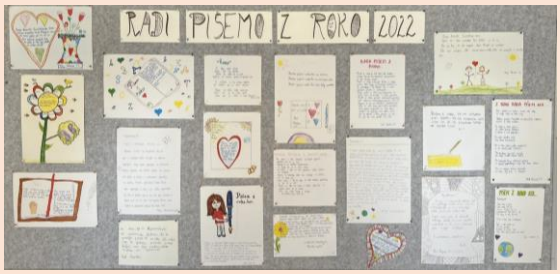

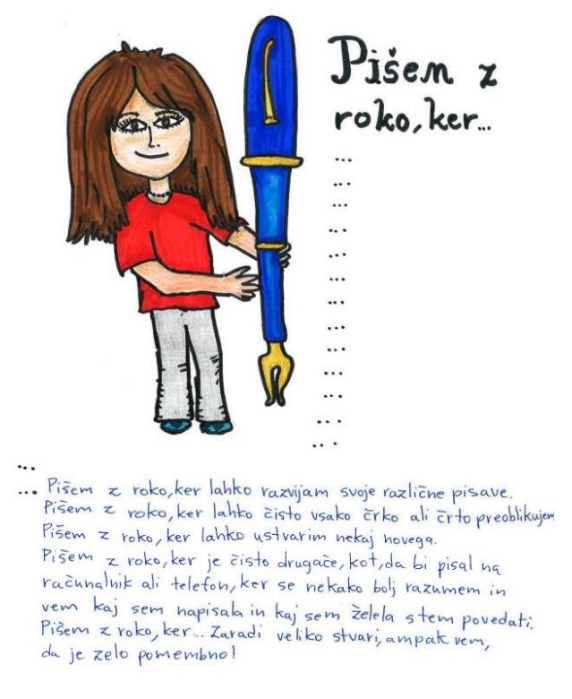

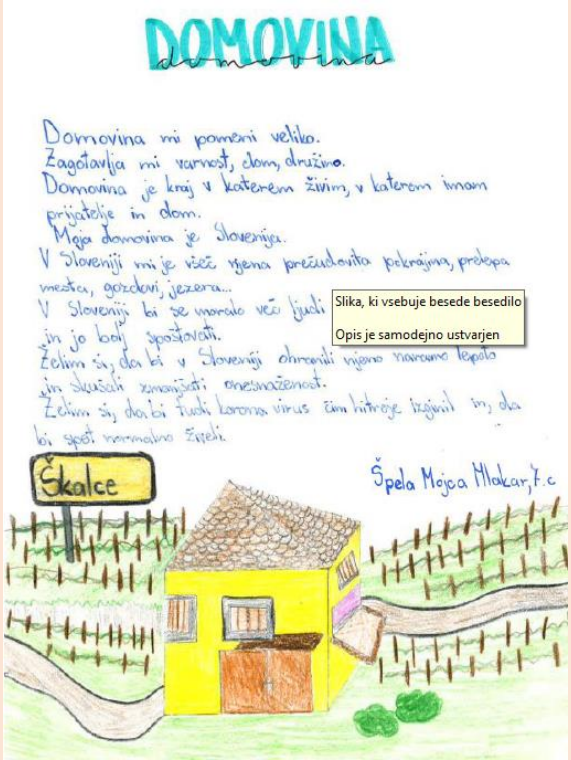

PIŠEM Z ROKO KER...

Pozdravljeni!

Pišem, rišem, se igram,
Iščem znanje vsaki dan.
Šola za življenje nas uči,
Enakopravnosti med nami si želi.
Med seboj se radi družimo,

Zlasti v tem času si pomagamo.

Radi z roko pišemo vsi.
Ob tem opazujemo,
Kakšna so pisala sledi.
Oooo, kako lepo je pisati brez skrbi!

Eva Jevšenak, 8.b

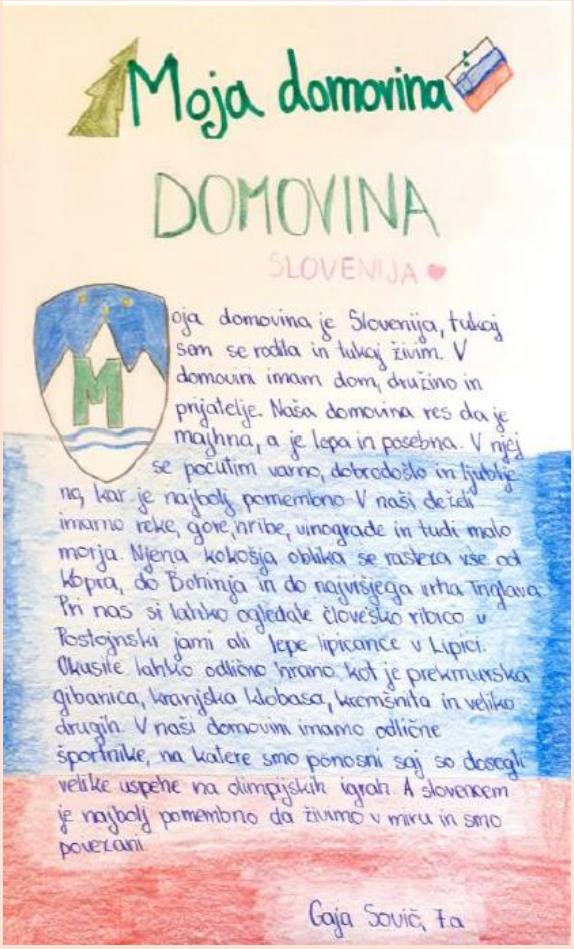

Moja domovina

DOMOVINA

SLOVENIJA

Moja domovina je Slovenija, tukaj sem se rodila in tukaj živim. V domovini imam dom, družino in prijatelje. Naša domovina res da je majhna, a je lepa in posebna. V njej se počutim varno, dobrodošlo in ljubljeno, kar je najbolj pomembno. V naši deželi imamo reke, gore, hribe, vinograde in tudi malo morja. Njena kokoška oblika se raztera vse od Kopra, do Bohinja in do najvišjega vrha Triglava. Pri nas si lahko ogledate človeško ribico v Postojnski jami ali lepe lipicance v Lipici. Okusite lahko odlično hrano kot je prekmurska gibanica, kranjska klobasa, kremšnita in veliko drugih. V naši domovini imamo odlične športnike, na katere smo ponosni saj so dosegli velike uspehe na olimpijskih igrah. A slovencem je najbolj pomembno da živimo v miru in smo povezani.

Gaja Sovič, 7.a

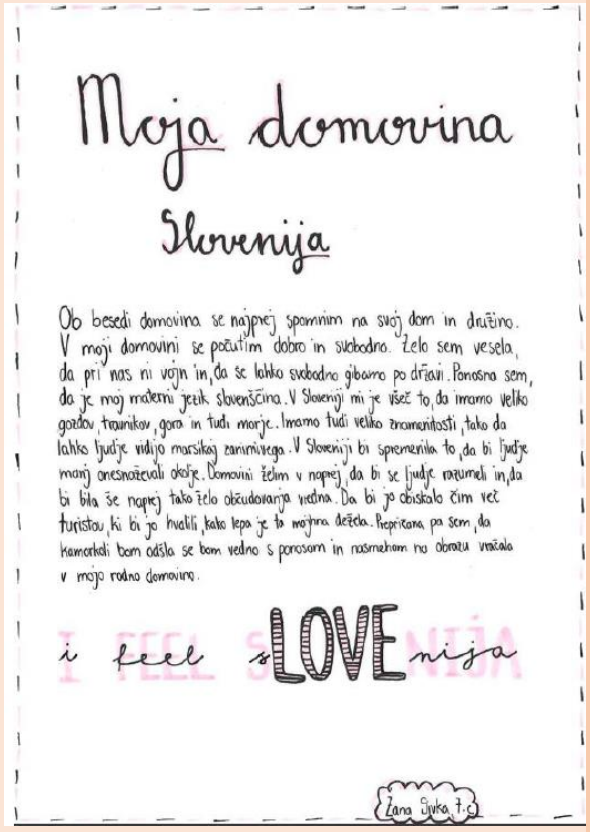

Moja domovina

Slovenija

Ob besedi domovina se najprej spomnim na svoj dom in družino. V moji domovini se počutim dobro in svobodno. Zelo sem vesela, da pri nas ni vojn in, da se lahko svobodno gibamo po državi. Ponosna sem, da je moj materni jezik slovenščina. V Sloveniji mi je všeč to, da imamo veliko gozdov, travnikov, gora in tudi morje. Imamo tudi veliko znamenitosti, tako da lahko ljudje vidijo marsikaj zanimivega. V Sloveniji bi spremenila to, da bi ljudje manj onesnaževali okolje. Domovini želim v naprej, da bi se ljudje razumeli in, da bi bila še naprej tako zelo občudovanja vredna. Da bi jo obiskalo čim več turistov, ki bi jo hvalili, kako lepa je to mojina dežela. Prepričana pa sem, da kamorkoli bom odšla se bom vedno s ponosom in nasmehom na obrazu vračala v mojo rodno domovino.

I feel sLOVEnija

Zana Šivka 7.c

MODELI ORGANSKIH SISTEMOV

(8. r.)

IN MODELI MOLEKULE DNA

(9. r.)

V februarju smo učenci 9. razredov izdelali 3D model molekule DNA. Pri tem smo raziskali njeno zgradbo, značilnosti in zanimivosti ter jih ob modelu predstavili sošolcem. S praktičnim delom smo razvijali ustvarjalnost ter hkrati odkrivali skrivnosti genetike in genoma.

Tina Kuder,

Julija Dovečar Bremšak, 9. a

SVETOVNI DAN SPANJA

V petek, 18. marca 2022, smo obeležili svetovni dan spanja, tokrat pod sloganom *“Dober spanec, bister um, vse dobro.”*

Ob svetovnem dnevu spanja je bilo organizirano brezplačno strokovno srečanje *Mladostniki in spanje.*

OBELEŽILI SMO SVETOVNI DAN VODA

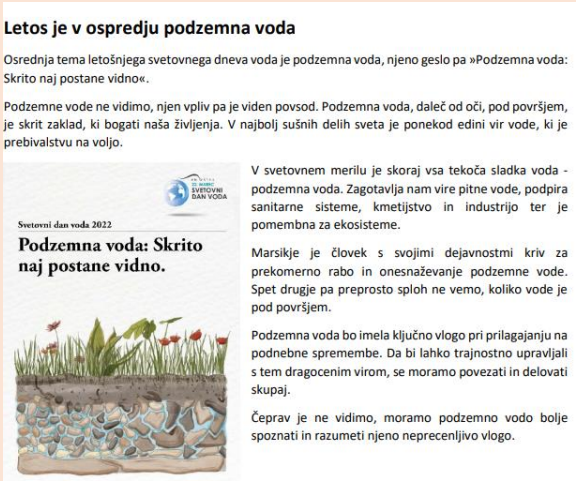

Letos je v ospredju podzemna voda

Osrednja tema letošnjega svetovnega dneva voda je podzemna voda, njeno geslo pa »Podzemna voda: Skrito naj postane vidno«.

Podzemne vode ne vidimo, njen vpliv pa je viden povsod. Podzemna voda, daleč od oči, pod površjem, je skrit zaklad, ki bogati naša življenja. V najbolj sušnih delih sveta je ponekod edini vir vode, ki je prebivalstvu na voljo.

Svetovni dan voda 2022

Podzemna voda: Skrito naj postane vidno.

V svetovnem merilu je skoraj vsa tekoča sladka voda - podzemna voda. Zagotavlja nam vire pitne vode, podpira sanitarne sisteme, kmetijstvo in industrijo ter je pomembna za ekosisteme.

Marsikje je človek s svojimi dejavnostmi kriv za prekomerno rabo in onesnaževanje podzemne vode. Spet drugje pa preprosto sploh ne vemo, koliko vode je pod površjem.

Podzemna voda bo imela ključno vlogo pri prilagajanju na podnebne spremembe. Da bi lahko trajnostno upravljali s tem dragocenim virom, se moramo povezati in delovati skupaj.

Čeprav je ne vidimo, moramo podzemno vodo bolje spoznati in razumeti njeno neprecenljivo vlogo.

OBLAČILA SO SPET DOMA

V garderobi učencev prvega triletja se je tekom šolskega leta nabralo veliko pozabljenih kosov oblačil. Med učiteljicami podaljšanega bivanja, ki so vsaki dan k *zbirki pozabljenih »cot«* dodale vsaj nekaj kosov oblačil, se je porajalo vprašanje: »Kako bi rešile ta problem?« Kup nakopičenih

pozabljenih oblačil je namreč postajal zaskrbljujoče velik.

Rešitev je bila popolnoma preprosta – vrv za obešanje in sušenje perila. Tako se je v petek, 13. 5. 2022, in v ponedeljek, 16. 5. 2022, pred vhodom 1. triletja vila dolga vrsta visečih pozabljenih oblačil – od zimskih jaken do rokavic, puloverjev in nogavic … Vse smo izobesile na vidno mesto.

Z velikim zadovoljstvom smo opazili, da se je večina pozabljenih oblačil ponovno vrnila v svoje domove.

In kot pravi znani modni oblikovalec Marc Jacobs: »*Obleka ne pomeni nič, dokler nekdo ne zaživi v njej*«.

ZBIRANJE PLASTIČNIH ZAMAŠKOV

V garderobi 1. triletja se je pojavil morski pes, ki ima nenavadne prehranjevalne navade. Prehranjuje se s plastičnimi zamaški.

V kolikor imate tudi pri vas doma kaj primerne, odvečne hrane zanj, bomo nadvse veseli, če mu jo prinesete. Zelooo je lačen!

Na obisku bo vse do 24. 6. 2022, nato pa bomo vse pojedene zamaške predali naprej v dobrodelne namene.

Hvala vsem, ki ga boste prijazno nahranili.

REVIJA PEVSKIH ZBOROV

V sredo, 1. junija, se je v Športni dvorani Slovenske Konjice odvijala revija otroških in mladinskih pevskih zborov. Bil je zahteven, a odlično izpeljan projekt. Ob nasmejanih obrazih in odlično odpetih melodijah nam je bilo vsem toplo pri srcu.

MEDNARODNI CAMBRIDGE IZPITI IZ ZNANJA ANGLEŠKEGA JEZIKA

V soboto, 28.5.2022, so v prostorih naše šole potekali mednarodni Cambridge izpiti iz znanja angleškega jezika. Na izpit je bilo prijavljenih kar 21 učencev naše šole, ki so se vestno pripravljali skozi celotno šolsko leto. Prav tako smo na šoli gostili še 15 učencev iz ostalih šol po Sloveniji. Učenci so tekom dopoldneva in popoldneva opravljali izpite iz slušnega, pisnega in govornega sporočanja. Po opravljenem izpitu so bili učenci zadovoljni in se domov vrnili bogatejši za še eno življenjsko izkušnjo.

Na tem mestu se za dobro sodelovanje zahvaljujemo jezikovnemu centru Mint, ki je pooblaščeni izpitni center Cambridge English v Sloveniji, in poskrbi, da na dan izpita vedno teče vse kot mora.

JEZIKOVNA EKSKURZIJA V LONDON

Letošnje šolsko leto smo se ponovno odpravili na ogled najlepših krajev Anglije. Ekskurzije, ki je trajala 4 dni, se je udeležilo 56 učencev osmega in devetega razreda. Ogledali smo si največje znamenitosti Londona, Oxforda, Batha in Portsmoutha. Vmes smo obiskali še slikovite kraje, kot sta na primer Stonehenge – najbolj znameniti stoječi kamni, in Bibury z znamenitimi tradicionalnimi hiškami Arlington Row.

OBISK ŽIVALSKEGA VRTA

Konec maja smo tretji razredi obiskali živalski vrt. Ko smo prišli, smo najprej imeli malico. Potem smo si šli gledat morske leve. Sledil je sprehod po živalskem vrtu, kjer smo si ogledali volkove, ki so ležali v senci, kasneje pa še medveda, ki je bil zaprt za težko betonsko ograjo. Za tem smo imeli predstavitev dveh živali. Vodička je najprej prinesla ameriškega sivega goža. Lahko smo ga pobožali ali si ga dali okoli vratu. Potem smo lahko pobožali tudi morskega prašička. Na koncu pa smo obiskali še trgovino s spominki.

Filip Kočnik, 3. a

Učenci 3. a

Učenci 3. b

IZLET V ŽIVALSKI VRT

Včeraj sem bila v Ljubljani v živalskem vrtu. Tja smo se odpravili nekaj minut čez 8. uro. Po nas je prišel avtobus. Na avtobusu smo se vozili 1 uro in pol. Ko smo prispeli, smo si odšli ogledati živali. Zelo sem bila vesela, ker sem videla svoje najljubše živali mačjo pando. Ogledali smo si tudi mnogo drugih živali, ki so bile tudi nuvane, vendar zelo lepe. Proti koncu smo še odšli v trgovino, da si je lahko vsak kupil en majhen spominek. Potem ko je prišel avtobus, smo se odpravili domov. V živalskem vrtu smo se zelooo zabavali.

Žala 3.e.razred

DNEVI DEJAVNOSTI

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI – AREH

7. razred

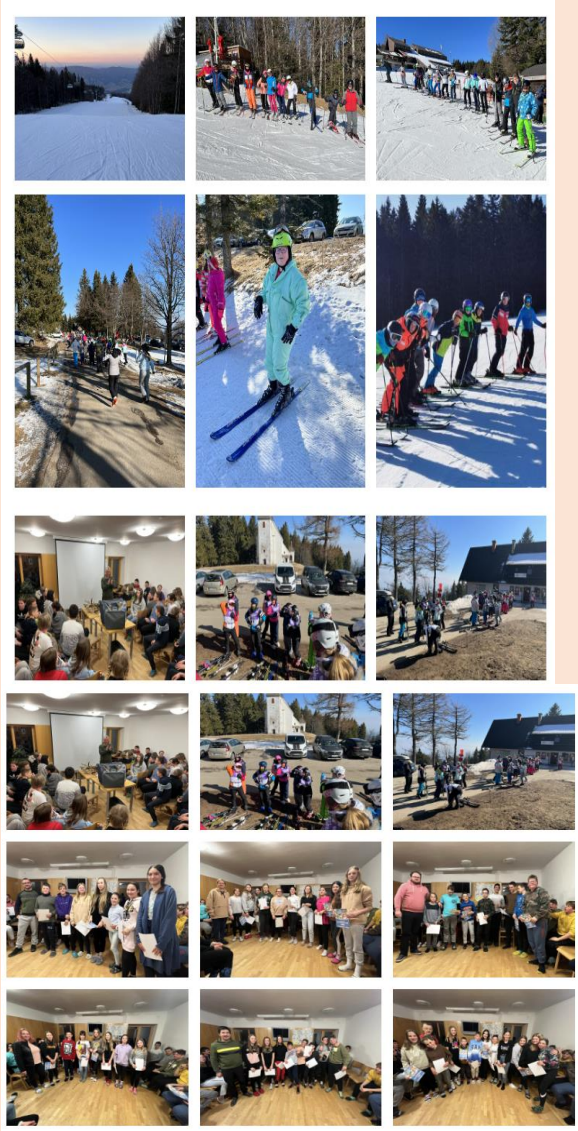

6. razred

Šesto- in sedmošolci so se v letošnji zimi nadvse razveselili težko pričakovane zimske šole v naravi na Ruški koči pri Arehu. Že prvi dan so opravili uvodne zavoje na utrjeni snežni podlagi, vaditelji pa so jih glede na izkazano smučarsko znanje razdelili v skupine. Poleg vsakodnevnega smučanja so se sprehodili po bližnji okolici in opazovali

naravo, obiskali pa so jih tudi različni gostje.
Tako so na predavanjih prisluhnili zgodovini splavarjenja, tisti, ki radi pogledajo v zvezde, pa so bili navdušeni nad uro astronomije. Učence je s svojim znanjem in z lovskimi trofejami obiskal tudi lovec. Sedmošolce je zabaval čarovnik, nekateri pa so se pomerili v tekmovanju Male sive celice. Dan pred odhodom domov so zadovoljni vsi prismučali čez cilj veleslalomske tekme. Učenci so se med seboj veliko družili, igrali družabne igre, imeli predstavitev, zadnji večer pa so bili navdušeni nad disko večerom. Zadovoljni in polni novih doživetij so nestrpno pričakovali prihod domov.

Vtisi šestošolk:

V šoli v naravi mi je bilo najbolj všeč, da smo se lahko s sošolci družili in sem dobila nove prijatelje tudi iz drugih dveh razredov. Telefonov in računalnikov sploh nismo pogrešali. Vsi učitelji so bili kul in smo se zelo zabavali.

Mila Krošl, 6. a

Meni je bilo super, da smo se lahko družili s sošolci in sosošolci ter veliko smučali. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko nas je obiskal lovec in nam pripovedoval o živalih v gozdu, ki smo jih lahko tudi pobožali.

Aliaša Sodin, 6. b

Najbolj sem uživala na smučanju, ki me sploh ni utrudilo, ker so bile proge odlično pripravljene. Uživala sem tudi na popoldanskih delavnicah, ki so bile zelo poučne.

Pia Petrič, 6. c

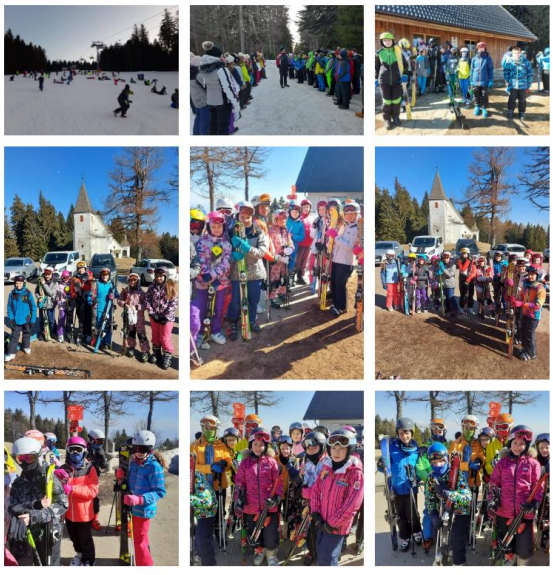

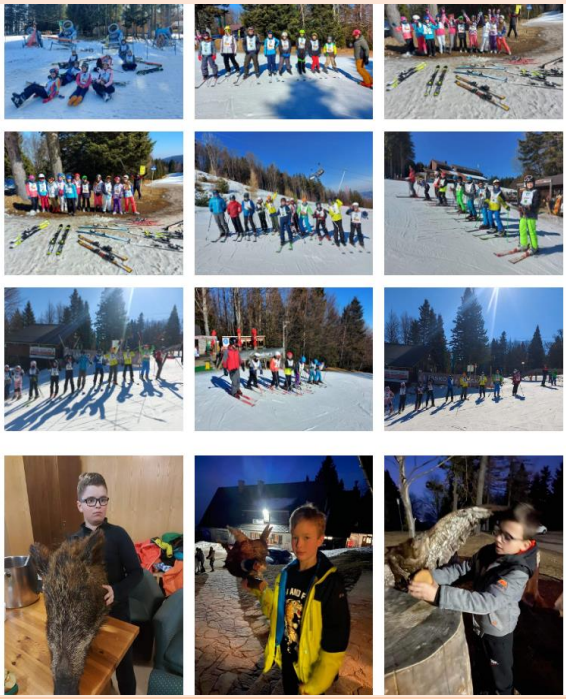

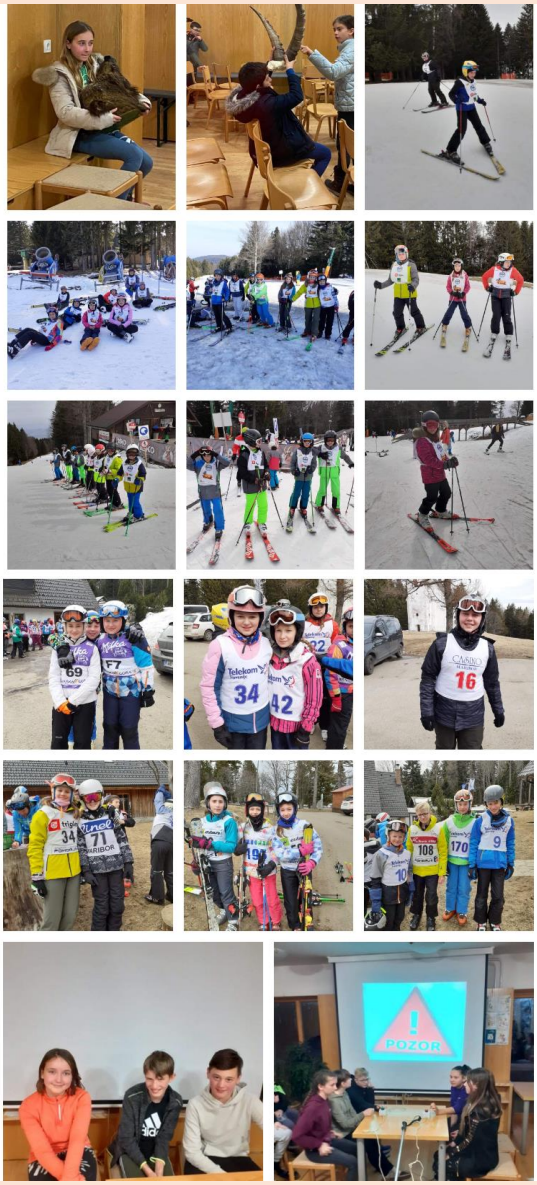
POZOR

CŠOD KRANJSKA GORA

28. marca 2022 smo se devetošolci udeležili šole v naravi v Kranjski Gori. Odkrivali smo značilnosti alpskih pokrajin in raziskovali pester rastlinski ter živalski svet. Uživali smo v skupnem druženju in zabavnih športnih aktivnostih. Obiskali smo tudi Triglavski narodni park in se polni lepih vtisov vrnili domov.

Tina Kuder, 9. a

TEHNIŠKI DNEVI

KREPITEV ZDRAVJA

V torek, 19. aprila, smo učenci devetih razredov imeli tehniški dan na temo zdravje. Razdeljeni po razredih smo se udeležili petih delavnic, pri katerih so nas obiskali strokovnjaki iz Centra za krepitev zdravja Zdravstvenega doma Slovenske Konjice. Dan smo začeli s športom za zdravje, kjer nas je obiskala kineziologinja ga. Karin Zupanc in nam prikazala vaje za moč, koordinacijo in pravilno držo. Nadaljevali smo z uro spolne vzgoje z go. Matejo Rebernak, nato pa smo imeli uro o samopodobi s šolsko svetovalno delavko, go. Suzano

Kovše. Del dneva je bil posvečen odkrivanju novih načinov sproščanja, ki nam jih je predstavila ga. Mateja Rubin. Šolski dopoldan pa smo zaključili z delavnico Temelji postopki oživljanja, TPO, v kateri nas je ga. Katarina Verhovšek seznanila z osnovnimi načeli oživljanja in prve pomoči.

Tina Kuder in Julija Dovečar Bremšak, 9. a

ŽIVIMO ZDRAVO

Sreda, 20. aprila, je bila pri nas sedmošolcih obarvana »zdravo«. Ga. Jelena Moro iz zdravstvenega doma nam je predstavila vse o zdravi prehrani. Spoznali smo podrobno sestavo prehranske piramide. Ga. Moro nas je seznanila z razliko med sokom in 100 % naravnim sokom, koliko kalorij dobimo, če pojemo peščico oreščkov ter koliko kalorij vnesemo v telo, ko zaužijemo posamezne sladke pijače. Učili smo se tudi o zdravem krožniku, torej koliko mora biti pri posameznem obroku zelenjave, mesa, priloge … Potem smo s pomočjo maket živil poskusili sestaviti še svoj zdrav krožnik. Bilo je zelo zanimivo in poučno, prepričan sem, da so se mnogi zamislili o svojih obrokih in malicah, ter jih spremenili v bolj zdrave.

Tim Vezjak, 7.b

V delavnici Spolna vzgoja, ki jo je vodila ga. Mateja Rebernak, smo se veliko smejali. Malo nam je bilo malo »nerodno«, ko je beseda tekla o moških in ženskih spolnih organih in razmnoževanju. Vsebine delavnica je bila zelo poučna in zanimiva. Z go. Katarino Konec smo se dodobra razmigali v delavnici Zumbe. Ga. Katarina Verhovšek nas je seznanila s tehnikami oživljanja. Z go. Matejo Rubin smo spoznali različne tehnike sproščanja.

Domen Potočnik, 7. b

Zadnji šolski dan v aprilu smo imeli šestošolci tehniški dan z naslovom Živimo zdravo. Šolski dopoldan smo preživeli v petih različnih delavnicah. Z go. Matejo Rebernak smo se pogovarjali o odraščanju, puberteti in spolni vzgoji. Ga. Mateja Rubin nam je predstavila, kako se sprostiti, ko smo napeti in zaskrbljeni. Z go. Katarino Verhovšek smo govorili o tem, kako pomagati ljudem. Učili smo se tudi oživljanja s pomočjo lutke. Z go. Karin Zupanc smo spregovorili o gibanju in preizkušali svojo gibljivost v različnih športnih igrah. Z go. Suzano Kovše pa smo se pogovarjali o tem kako vidimo in doživljamo sebe ter kako druge.

Nikolina, Taj in Mia, 6. a

SPOLNA VZGOJA: ga. Mateja Rebernak, GIBANJE: ga. Karin Zupanc, TEHNIKE SPROŠČANJA: ga. Suzana Kovše Breznik, POZITIVNA SAMOPODOBA: ga. Mateja Rubin, TPO ga. Katarina Verhovšek.

NARAVOSLOVNI DNEVI

EKSPERIMENTALNE DELAVNICE DEVETOŠOLCEV

V sredo, 4. maja, so imeli devetošolci naravoslovni dan, ki je potekal v obliki različnih delavnic.

V delavnici Rastlinski in živalski določevalni ključi so učenci z go. Simono Pozeb s pomočjo dihotomnega določevalnega ključa določali rastlinske in živalske vrste. Tako so praktično in eksperimentalno utrdili znanj o načinu uporabe in pomenu sistematike v biologiji.

V delavnici Pokalni plin so učenci najprej pridobili plina vodik in kisik ter nato zmes obeh plinov uvajali v milnico. Nastale

mehurčke so nato prižgali in tako dokazali pokalni plin.
V glasbeni delavnici so učenci z go. Janjo Stampfer pripravljali glasbene točke za njihovo valeto.
V delavnici Organska kemija so učenci z g. Stankom Polancem in Tino Kuder izvajali poskuse z ogljikovodiki in organskimi kisikovimi spojinami.

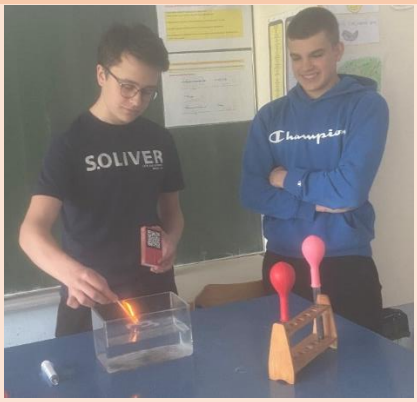

ŠPORTNI DNEVI

V mesecu aprilu je potekal športni dan, v okviru katerega smo izvedli kros in športne igre z žogo.

TEKMOVANJA

TEKMOVANJA IZ ZNANJA

Tekmovanje iz znanja slovenščine – Mehurčki

29. 3. 2022 se je na naši šoli odvijalo tekmovanje Mehurčki za učence 3. razredov. Učenci so pod mentorstvom svojih učiteljev pridno brali in razmišljali na temo Vedre bližine med nami. Vsi učenci so za svoj trud prejeli priznanje, še posebno pa so se na tekmovanju izkazali učenci na prvih treh mestih. To so:
1. mesto: **Mia Teresa Korošec**, 3. a
2. mesto: **Zala Vetrih**, 3. e
3. mesto: **Naja Detiček**, 3. e
3. mesto: **Tina Florjan**, 3. a

Vsem učencem in mentorjem iskreno čestitamo in jim tudi v prihodnje želimo čim več bralnih užitkov.

Matematično tekmovanje

Šolskega tekmovanja v znanju iz matematike – Kenguru in tekmovanja za Vegova priznanja se je 17. marca 2022 na matični in podružnični šoli skupaj udeležilo 156 učencev od 1. do 9. razreda. Med tekmovalci je 63 dobitnikov priznanj:

- **iz 1. razreda** Neja Korošec, Viktorija Kotnik, Timon Šuligoj, Patrik Tomšič, Špela Drobne, Tinkara Eberl, Neža Flis, Lili Klančnik, Gaja Marinšek, Maja Planinc, Vita Pozeb, Jakob, Robnik, Ela Vizler;
- **iz 2. razreda** Vida Punčuh, Maiia Goncharova, Luna Šantl, Vid Agić, Maja Žugelj, Val Lamovec, Gabriel Arbeiter, Ajda Brečko, Urh Brglez, Oskar Gričnik Pozeb, Eman Kadrić, Filip Kalar, Ian Korošec, Manca Onič, Nika Petraš, Majk Podkubovšek, Jaša Filip Škerlak;
- **iz 3. razreda** Miha Verhovšek, Sofija Punčuh, Vid Marinšek, Lian Kovše, Nika Motaln;
- **iz 4. razreda** Filip Nečemer, Pika Juhart, Marcel Teo Eberl, Živa Korošec, Miha Konušek, Gal Polegek, Tevž Pučnik, Taj Ravnihar;
- **iz 5. razreda** Lucian Lovrenčič, Janez Podgoršek Satler, Klemen Marguč, Ažbe Žavcer, Gi Matavž, Benjamin Bečić;
- **iz 6. razreda** Aljaž Grifič, Dominik Gažovič, Tim Goleš;
- **iz 7. razreda** Jure Sabo, Doroteja Kotnik, Heidi Konušek, Tim Vezjak, Špela Žugelj;
- **iz 8. razreda** Iza Kovačič, Tine Celcer in
- **iz 9. razreda** Tina Kuder, Špela Levart, Urh Hlačar in Natalija Ćirković.

Izmed naštetih dobitnikov priznanj na šolskem tekmovanju so se na **regijsko tekmovanje**, ki je potekalo 6. aprila na II. OŠ Celje, uvrstili:

- **Aljaž Grifič** in **Dominik Gažovič** iz 6. c ter **Tim Goleš** iz 6. a,
- **Jure Sabo** in **Doroteja Kotnik**, 7. a,
- **Iza Kovačič** in **Tine Celcer** iz 8. b,
- **Natalija Ćirković** iz 9. a, **Špela Levart** iz 9. b in **Urh Hlačar** iz 9. c.

Učenci Aljaž Grifič, Tim Goleš, Dominik Gažovič, Doroteja Kotnik, Jure Sabo, Tine Celcer in Špela Levart so dobitniki bronastih priznanj na regijskem tekmovanju.

Šestošolec **Aljaž Grifič** in sedmošolka **Doroteja Kotnik** sta se uvrstila na **državno tekmovanje**. Oba sta

dobitnika srebrnega priznanja na državnem tekmovanju.

Za dosežke čestitke vsem, tako učencem kot tudi mentoricam in mentorju.

Ekokviz

Tudi v letošnjem šolskem letu so se učenci 6., 7. in 8. razredov udeležili šolskega tekmovanja v Ekokvizu.
Šolsko tekmovanje in del državnega tekmovanja je potekalo preko spleta. Učenci so poglabljali znanje in raziskovali vsebine o gozdovih in gozdarstvu v Sloveniji, ekosistemih, električni energiji in o biotski pestrosti ter podnebnih spremembah.
Učenka **Ana Lajnšček Kralj** iz 6. c in učenec **Tim Vezjak** iz 7. b razreda sta osvojila 1. mesto na šolskem tekmovanju v kategoriji 6. razred in 7. razred ter se uvrstila na 1. del državnega tekmovanja. Dosegla sta odlične rezultate.
Ana s srebrnim priznanjem in Tim z bronastim priznanjem na državnem tekmovanju sta potrdila, da nista le FACI, AMPAK DA STA EKOFACI.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Državno prvenstvo v krosu

V četrtek, 21. 4. 2022, je potekalo državno prvenstvo v krosu na Zbiljah. Naša šola se je odlično odrezala in dosegla kopico vrhunskih rezultatov.

V kategoriji učenk letnik 2009 **je Doroteja Kotnik** osvojila **3. mesto**. V kategoriji učenk letnik 2008 je **Žana Sivka** osvojila **1. mesto** in postala **državna prvakinja**. V kategoriji učenk letnik 2007 je **Lorina Žnidaršič Pušnik** osvojila **1. mesto** in prav tako postala **državna prvakinja**.

Ekipa učencev in učenk letnik 2009 v postavi: **Doroteja Kotnik, Katina Skaza Pevnik, Iztok Lakožič in Timon Brglez** je prav tako osvojila **1. mesto** in v tej disciplini osvojila **naslov državnih prvakov.**

V prestižni kategoriji vse ekipnega seštevka šol je **naša šola osvojila naslov državnih prvakov v krosu**. K odličnemu rezultatu so prispevali naslednji učenci: **Teo Marčinković, Timon Brglez, Doroteja Kotnik, Katinka Skaza Pevnik, Ciril Tome, Žana Sivka, Jošt Klančnik, Lorina Žnidaršič Pušnik**. Vsem tekmovalcev iskrene čestitke!

Medobčinsko tekmovanje v košarki za mlajše učence

V sredo, 20. aprila 2022, je na OŠ Loče potekalo medobčinsko tekmovanje v košarki za mlajše učence. Ekipo so sestavljali: Dominik Gažovič, Timon Brglez, Tim Vezjak, Matic Polegek, Miha Lajnšček Kralj, Gal Kupljen, Nik Mernik, Klemen Marguč, Aljaž Grifič, Tim Goleš in Bine Juhart Korošec. Učenci so prikazali zelo borbeno igro in na prvi tekmi proti OŠ Vitanje slavili z visoko prednostjo. V tekmi za 1. mesto so se pomerili z OŠ Pod goro. Začetek tekme je bil zelo izenačen, nato pa so se naši košarkarji sprostili in začeli zadevati. Prednost so ohranjali skozi celotno tekmo in na koncu prepričljivo zmagali ter tako postali medobčinski prvaki v košarki za šolsko leto 2021/2022. Učencem iskreno čestitamo za trud in izvrsten dosežek.

Področno finale v nogometu

V sredo, 18. 5. 2022, je v dvorani Golovec v Celju potekalo področno polfinale v nogometu za mlajše učence. Ekipo naše šole so zastopali: Mark Hlastec, Viki Vidmar, Iztok Lakožič, Noe Pučnik, Nejc Pučnik, Andrej Lakožič, Teo Rozman, Gal Juhart Korošec. Naši učenci so proti OŠ Štore prikazali borbeno igro in se po zaostanku z 1:0 z golom Nikija Vidmarja vrnili v igro. Do konca rednega dela je rezultat ostal 1 proti 1. Tekmo so odločili kazenski streli, kjer je bila boljša OŠ Štore, ki se je uvrstila v nadaljnje tekmovanje. Fantom iskreno čestitamo za požrtvovalnost.

Tekmovanje v atletiki

V torek, 17. maja, je v Slovenski Bistrici potekalo posamično medobčinsko atletsko tekmovanje za mlajše in starejše učenke in učence. Naši tekmovalci so dosegli kopico odličnih rezultatov in uvrstitev.

Medalje so prejeli:

3. mesto

MLAJŠI

Nik Hren, 60 metrov

Andrej Lakožič, 300 metrov

Iztok Lakožič, skok v daljino

Martin Mlakar, met žvižgača

Neža Kalšek, 60 metrov

Neva Šelih, 300 metrov

Selena Medved, skok v daljino

STAREJŠI

Žiga Kancler, skok v daljino

Neja Hlastec, met žvižgača

Anže Golob, met žvižgača

Aljoša Sabo, suvanje krogle

2. mesto

MLAJŠI

Martin Drobne, 300 metrov

Zoja Juhart Korošec, 600 metrov

STAREJŠI

Enej Pušnik, 60 metrov

Žana Pilih, skok v daljino

Nik Pavrič, met žvižgača

Jan Pavrič, 300 metrov

Gašper Rečnik, skok v višino

Tinkara Soršak, suvanje krogle

1.mesto

MLAJŠI

Val Franc Pozeb, 60 metrov

Doroteja Kotnik, 600 metrov

Iza Vipotnik, skok v višino

Timon Brglez, 600 metrov

Katinka Skaza Pevnik, skok v višino

Aljaša Sodin, 300 metrov

STAREJŠI

Blaž Matavž, 60 metrov

Lorina Žnidaršič Pušnik, 300 metrov

Žana Sivka, 1000 metrov

Ermal Saramati, suvanje krogle

Jošt Klančnik, 300 metrov

Ciril Tome, 1000 metrov

Eva Gorjup, skok v daljino

Ženska štafeta 4 x 100 metrov, Korina Polutnik , ,Lorina Žnidaršič Pušnik, Inja Sodin, Hana Jelenko

Moška štafeta 4 x 100 metrov, Gašper Rečnik, Klemen Rožič, Blaž Matavž, Jošt Klančnik

Košarka – deklice 1.triletje

V tem šolskem letu so znanje košarke usvajale in nadgrajevale učenke 1. triletja. Vadba je potekala enkrat tedensko, v katero je bilo vključenih 35 deklet 1. triletja. Na zabaven način in skozi igro so spoznavale osnovne elemente košarke. Gre preprosto za to, da se ob gibanju z žogo zabavajo in uživajo ter osvajajo osnovne tehnične prvine. Temeljni cilj je bil učenke naučiti osnovne elemente košarke in vzljubiti igro.

Učenke 1. razreda

Učenke 2. razreda

Učenke 3. razreda

NATEČAJI IN RAZPISI

Uspehi na literarnem natečaju Naravne in druge nesreče

Uprava RS za zaščito in reševanje, Izpostava Celje, je v četrtek, 14. aprila 2022, organizirala osrednjo regijsko prireditev ob razglasitvi rezultatov regijskega natečaja za najboljša likovna in literarna dela v šolskem letu 2021/2022 na temo "**Naravne in druge nesreče – Požarna varnost in prosti čas".**
Prireditev je potekala v prostorih Poklicne gasilske enote Celje. S prikazom so mlade, njihove starše in mentorje ozaveščali, da s preventivnim znanjem in ravnanjem lahko nekatere nesreče preprečijo, pri nekaterih nesrečah pa pripomorejo k zmanjšanjuškode oziroma sebi ali komu drugemu rešijo življenje.

Na prireditvi sta pod mentorstvom **Valentine Volavšek** nagrado za literarno delo na regijski ravni prejela tudi učenca naše šole, in sicer **Tim Vezjak iz 7. b** ter **Ana Satler Podgoršek iz 8. b**-razreda. Obe deli sta se uvrstili tudi na državno raven. Državna komisija je izmed 105 literarnih del izbrala **5 nagrajencev**, med katerimi je tudi prispevek učenca **Tima Vezjaka.** Nagrajena literarna dela so bila predstavljena tudi na zaključni prireditvi v torek, 17. maja 2022, in so še vedno vsem na ogled v izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu.

Državni nagrajenec Tim Vezjak, 7. b

POŽARNA VARNOST IN PROSTI ČAS – POSTAL SEM JUNAK

Junakov je na svetu zelo veliko – lahko so to super junaki iz risank, filmov ali knjig, lahko pa so to preprosti ljudje, kot sta za mene tudi moja mami in ati. Lansko poletje pa sem junak za en dan postal celo jaz, navihan, zvedav in radoveden najstnik.
Ko so se ukrepi po epidemiji koronavirusa med najdaljšimi počitnicami omilili, se je tudi naša družina odločila, da bo izkoristila bone, ki nam jih je država podarila, da bi okrepila slovenski turizem. Ker sam sodim med pustolovce, sem predlagal, da gremo taborit. Mami je sicer oklevala, saj ni najboljša prijateljica z žuželkami v njihovem naravnem okolju. Še sreča, da sem na svojo stran pridobil očeta, ki vedno rad preizkusi kaj novega.
»Gremo taborit!« sem veselo vzkliknil navsezgodaj zjutraj, ko sem v avto nalagal svoj nahrbtnik, iz katerega je kukala nočna svetilka. Ko smo naložili vso potrebno prtljago, smo se končno odpeljali. Vozili smo se kar nekaj časa, ko smo le prispeli na tisti košček Slovenije, od koder je prelep pogled na jezero. Tam smo postavili šotor ter se utaborili. Mislim, da je imel oče srečo, da hodim k tabornikom, saj bi postavljanje našega novega doma sicer trajalo veliko dlje. Svoj prosti čas smo namenili sprehodu, pripravi hrani in družabnim igram. Zvečer pa se je blizu nas s svojo prikolico utaborila še ena družina. Ker se je sonce že poslavljalo, so prišleki zakurili ogenj. Od daleč sem jih opazoval. Ni mi bilo všeč, da okoli ognja niso postavili debelih kamnov, ki bi služili kot ogrodje. Na to sem jih vljudno opozoril, a so me v smehu zavrnili, češ da bodo naredili samo majcen ogenjček. Sosede je kmalu vzela noč. Njihov ogenj se je sramežljivo umaknil in le še v obliki žerjavice kazal svojo moč. Od celodnevnega potovanja so bili utrujeni in so se hitro opravili spat. Tisto noč sem

imel tudi sam slab spanec. Kar naprej sem se premetaval. Odločil sem se, da se bom na kratko sprehodil pod zvezdami, ki so v jasni noči še posebej lepo svetile. Takrat sem opazil – DIM! Takoj sem tekel okoli šotora, kjer se je uresničila moja slutnja. Ogenj pri sosedih se je razplamtel in je že prodiral proti prikolici. Hitro sem poklical svoja starša, nato pa začel buditi sosede. Oče me je poslal po gasilni aparat, ki smo ga imeli v avtu. Z njim sva z očetom skušala pogasiti ogenj. V tistem trenutku so prebujeni sosedje začeli vpiti, saj so kabli v njihovi prikolici povzročili kratek stik. Vsi smo nepremično stali, saj smo se zelo ustrašili. Hvala bogu je med vsem tem dogajanjem moja preudarna mami že poklicala na pomoč gasilce, ki so se v kriznem trenutku ravno pripeljali na prostor našega taborjenja. Vsi smo si oddahnili.

Ko je bilo hude ure konec, so se mi sosedje zahvalili za hitro pomoč in se mi opravičili, ker me niso resno jemali. Zanje sem tisti večer postal junak, morda pa sem to bil tudi v očeh mame in očeta.

Tim Vezjak, 7. b

ZANETILA SVA OGENJ

Požar je naravna nesreča, pri kateri lahko v trenutku izgubimo predmete, ki nam veliko pomenijo, ostanemo brez strehe nad glavo, v najslabšem primeru pa lahko izgubimo tudi življenje. Vsak od nas meni, da je pripravljen na najhujše, vendar ko pride do težke situacije, do pravega požara, se pokažejo slabe strani ljudi, saj lahko odreagiramo zelo panično. Pritiski se v takšnih trenutkih stopnjujejo in takrat popustimo pod lastno težo različnih misli, ki se nam podijo po glavi. Tako se je zgodilo tudi meni.

Vsakemu se lahko zgodi, da zaneti požar. Majhna neprevidnost in že je tu. Pred nekaj leti, ko sem lahko svoja leta preštela na prste obeh rok, pa sva požar zanetila jaz in moj mlajši bratec Janez. Dedi je bil tistega dne določen za varuško treh otrok – mene in dveh mlajših bratov. Ker je Matija, najmlajši v naši družini, želel preizkusiti gugalnico v dežju, se ga je po dolgem prigovarjanju dedi usmilil. Oblekel mu je pelerino in ga odpeljal na dež, naju pa pustil v hiši, da sva preizkušala svoje gradbene sposobnosti v mestu kock. Gradila sva gasilsko postajo, pod streho pa sva naložila še robčke, ki so predstavljali dobro izolacijo. Najina garaža pa je kmalu potrebovala dedijevo pomoč, saj ni imela dovolj trdnih temeljev, zato sem se odločila, da pojdem ponj. Medtem pa je mlajši brat Janez našel vžigalice. Ker jih je želel preizkusiti, je eno prižgal. Ogenjčka se je ustrašil in jo spustil, slednja pa je padla ravno na streho z robčki. Nesreča pa taka. Najina gasilska postaja je že kar močno gorela, ko sem se prva vrnila s terase. Ogenj je načel tudi parket dnevne sobe, v kateri sva se igrala. Takrat so mi po glavi zaplesale besede mojih staršev, ki sta nam jih večkrat ponovila: »Nikoli se ne igraj z ognjem.« V trenutku sem se spravila k sebi, kot prava gasilka pograbila vedro, ga obrnila na glavo, da so iz njega popadale ostale kocke, in vanj nalila vodo. Ko sem pritekla nazaj, je bil parket že ves črn, dim pa je zajel celoten prostor. Dedi je najprej poskrbel za varnost mlajših bratcev, jaz pa sem pogasila plamenček, ki se je prebudil iz ene same vžigalice.

Janeza so tisti dan močno ošteli, hkrati pa so bili vsi veseli, da se je vse končalo razmeroma dobro. Zgorela bi lahko cela hiša, če ne bi z dedijem prišla pravočasno in preudarno ukrepala. Od takrat naprej se Janez ne igra več z ognjem, sama pa sem se vključila v gasilsko društvo, kjer se marsikaj novega naučim in skušam skrbeti za požarno varnost. Na tisti dan pa nas vse v naši družini spominja črn parket v kotu

sobe, ki ga bomo spomladi zamenjali za novega.

Ana Podgoršek Satler, 8. b

Likovni natečaji in priznanja

KRAJ, TUKAJ IN ZDAJ

Naša šola je tudi letos sodelovala na 25. Mednarodnem likovnem natečaju ***Kraj, tukaj in zdaj,*** ki ga vsako leto organizira OŠ Danila Lokarja Ajdovščina.

Na razpis je prispelo 1254 likovnih del iz sedmih držav (Bosna in Hercegovina, Črna Gora, Italija, Združeno kraljestvo, Srbija, Poljska in Slovenija). Za razstavo je komisija izbrala 691 del ter podelila zlata, srebrna in bronasta priznanja.

Likovna dela so bila vrednotena v štirih kategorijah:

Likovni izdelki učencev 1 triade,
likovni izdelki učencev 2. triade,
likovni izdelki učencev 3. triade,
likovni izdelki učencev s prilagojenim programom in programom z nižjim izobrazbenim standardom.

Učenci naše šole so prejeli naslednja priznanja:

BRONASTO PRIZNANJE 1. TRIADA:

NIK POTOČNIK, 1. e, POŠ TEPANJE, mentorica Antonija Levart

NASTJA F. MAZI, 1. e, POŠ TEPANJE, mentorica Antonija Levart

KAJA MUNDA, 1. e, POŠ TEPANJE, mentorica Tanja Brdnik Templak

VIDA PUNČUH, 2. e, POŠ TEPANJE, mentorica Tanja Brdnik Templak

BRONASTO PRIZNANJE 2. TRIADA:

LENI MODIC, 5. b, mentorica mag. Jasmina Vodovnik

ZLATO PRIZNANJE 3. TRIADA:

ŽIGA VOLŠAK, 8. b, mentorica Jerneja Menzinger

BRONASTO PRIZNANJE 3. TRIADA:

NEVA ŠELIH, 7. b, mentorica Jerneja Menzinger

ANŽE PUŠNIK, 7. c, mentorica Jerneja Menzinger

LARA PODGORŠEK, 7. c, mentorica Jerneja Menzinger

Žiga Volšak, 8. b;
Kolesarji, zlato priznanje

Anže Pušnik, 7. c; Moja družina, bronasto priznanje

Neva Šelih, 7. b;
Družina, bronasto priznanje

Lara Podgoršek, 7. c;
Pomagam pri jesenskih opravilih,
bronasto priznanje

LIKOVNI NATEČAJ DREVO

V mesecu marcu je OŠ Šturje Ajdovščina razpisala 13. likovni natečaj z naslovom Drevo.
Na natečaj se je odzvalo 120 slovenskih osnovnih šol. Strokovna komisija je najboljšim podelila zlata, srebrna in bronasta priznanja.

Učenci naše šole so prejeli naslednja priznanja:

SREBRNO PRIZNANJE:
TIMON BRGLEZ, 7. b, mentorica Jerneja Menzinger

BRONASTO PRIZNANJE:
TINA BANOVIĆ, 9. b, mentorica Jerneja Menzinger

LUKA HOHLER, 3. e, mentor Nejc Špoljar

EVA ČRNEC, 3. b, mentorica Milena Strmšek

LENI MODIC, 5. b, mentorica mag. Jasmina Vodovnik

Timon Brglez, 7. b, srebrno priznanje

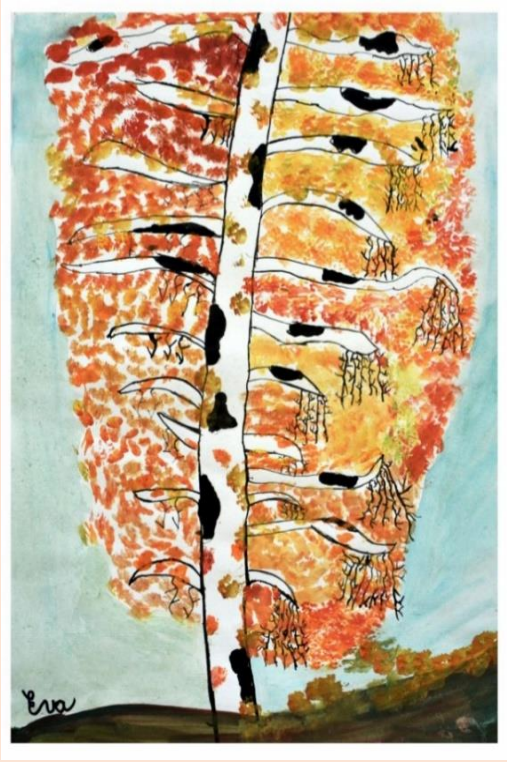

Eva Črnec, 3. b, bronasto priznanje

Likovni natečaj Kmetijske zadruge Slov. Konjice z naslovom Na kmetiji je lepo

Manca Onič, 2. a

EKO- IN ZDRAVA ŠOLA

EKOŠOLA

Na šoli že več kot 20 let poteka projekt Ekošola in z njim povezane aktivnosti. Učenci pod vodstvom učiteljev aktivno sodelujejo v projektih:

- ➔ Biotska pestrost – Z roko v roki za ohranjanje biotske pestrosti,
- ➔ Mlekastično! Izberem domače,
- ➔ Misija: Zeleni koraki,
- ➔ Šolska vrtilnica,
- ➔ Ne zavrzi oblek, ohrani planet,
- ➔ Hrana ni za tjavendan,
- ➔ Eko – paket,
- ➔ Altermed,
- ➔ Ekobranje za ekoživljenje,
- ➔ Ekokviz za OŠ …

Poleg tega učenci urejajo še ekokotičke v razredih, čistijo okolico šole, pripravljajo motivacijske pozdrave, izdelujejo izdelke iz naravnih in umetnih materialov ter odpadne embalaže, ki bi jo sicer odvrgli, sejejo in sadijo zelenjavo na šolskem vrtu, ločujejo odpadke nastale v času malice, berejo knjige z ekološkimi vsebinami, slikajo in rišejo, sodelujejo pri zbiranju starega papirja, plastičnih pokrovčkov, ustvarjajo ob svetovnem dnevu Zemlje, izdelujejo poučne igre …

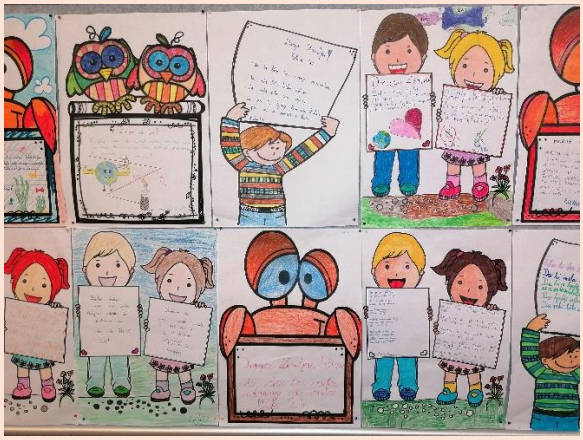

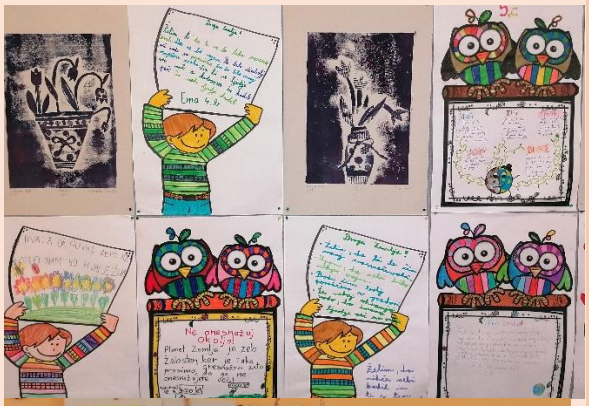

V mesecu aprilu (22. 4.), ko naša Zemlja praznuje rojstni dan, smo z učenci izvedli EKO dneve in pohode s pobiranjem odpadkov, s katerimi smo želeli učence še dodatno spodbuditi k pravilnemu ločevanju in recikliranju odpadkov ter skrbi za okolje, v katerem živimo.

Obrazi učencev kažejo, da so bili z delom zadovoljni in veseli, da so lahko prispevali k ohranitvi našega planeta.

Pobiranje smeti, da bo okolje čisto.

Učenci 5. c razreda smo v sklopu projekta Mlekastično, izberem domače skozi vso leto aktivno ustvarjali, se pogovarjali o mleku, njegovem izvoru, pomenu lokalne samooskrbe, o skrbi za živali ter o pomenu mleka kot viru beljakovin in energije, ki vpliva na našo rast in razvoj. Nastalo je kar nekaj zanimivih izdelkov. Ker pa smo v razredu radi razigrani, smo izdelali igro SPOMIN. Ponosni pa smo tudi na izdelavo koledarja.

Obeležili smo tudi svetovni dan mleka (1. junij) z izdelavo plakatov in letakov, za katere smo v razredu našli poseben kotiček.

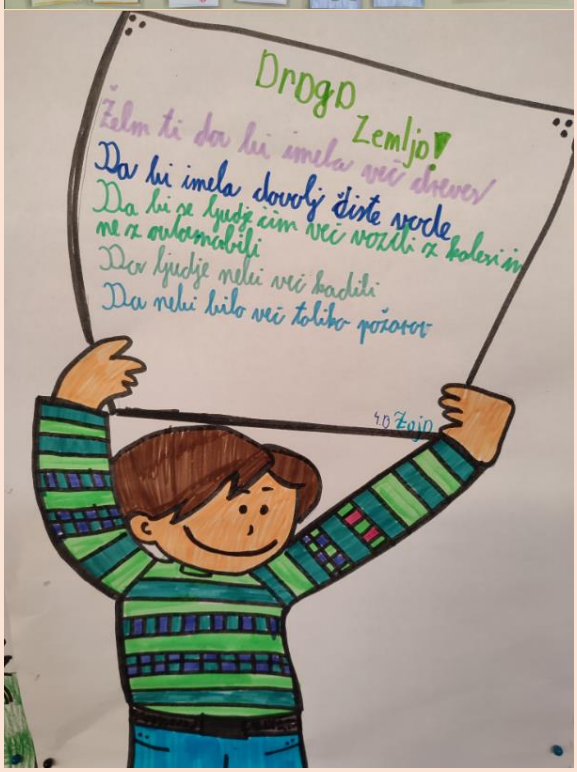

DOMAČA GRANOLA NA SEJMU GREEN VITA

V soboto, 21. maja 2022, je v Celju potekal sejem Green Vita, včasih znan kot sejem Altermed, na keterem je v okviru projekta Ekošola sodelovala tudi

naša šola. Sedmošolci Neža Kalšek, Neva Šelih in Timon Brglez so na predstavitvenem odru, v »demo« kuhinji predstavljali pripravo domače granole z borovničevo marmelado in navadnim jogurtom. Granolo in borovničevo marmelado so pod mentorstvom mentoric pripravili v šoli, na predstavitvenem odru pa so jed predstavili, servirali in ponudili mimoidočim. Učenci so s svojo predstavitvijo in okusnim zdravim prigrizkom navdušili obiskovalce, saj je bilo po njihovi granoli veliko povpraševanja. Prejeli so številne pohvale, za kar jim čestitamo.

Biotska pestrost

V letošnjem šolskem letu, smo bili učenci 4. b razreda v okviru Ekošole vključeni v projekt Biotska pestrost.
Zanimalo nas je, ali učenci poznamo drevesa, ki rastejo v naših gozdovih in ali se zavedamo pomena gozdov za človeško življenje.
Tako smo na začetku šolskega leta s kratko anketo preverili naše znanje o drevesnih vrstah in pomenu gozda za ljudi. Ugotovili smo, da je naše znanje precej slabo.
Z namenom, da spoznamo drevesa, ki rastejo v naših gozdovih in da obnovimo znanje o pomembnosti gozdov, smo se odpravili v gozd. Gozd smo obiskali v jesenskem in v spomladanskem času.
V gozdu smo poleg spoznavanja dreves in njihovega pomena izvedli tudi uro glasbene umetnosti, matematike in slovenščine.
V učilnici smo nato nadaljevali z raziskovanjem in izvajanjem dejavnosti na to temo tako, da smo:

- izdelali kartice z listi dreves,
- 2 igri spomin,
- IGRO- Gozdni monopoly,
- domišljijska drevesa in drevesa iz posušenih listov.

V mesecu maju smo ponovno izvedli enako anketo, kot na začetku šolskega leta. Ugotovili smo, da se je naše znanje o drevesih in pomembnosti le teh izboljšalo.

Z velikim veseljem smo odhajali v gozd in v njem učili. Gozd je na nas deloval zelo motivacijsko in sproščujoče.

Prav tako, pa se s ponosom igramo vse didaktične igre, ki smo jih izdelali.

Učenci 4. b razreda z razredničarko Tamaro Jegrišnik

DREVO

GOZDNI MONOPOLY
START
GOZDNI MONOPOLY
TRAVNIK
VAROVANJU OKOLJA

GOZDNI MONOPOLY
START

MISIJA – ZELENI KORAKI

V okviru projekta Zeleni koraki smo učenci 4. razreda veliko ustvarjali, razmišljali in ugotavljali, katera prevozna sredstva prevladujejo in kakšni so njihovi izpusti CO2, analizirali poti in parkirišča v okolici šole, prostor za skiroje, kolesa ter ugotavljali, kaj se zgodi z odsluženimi prevoznimi sredstvi, kam jih odlagamo, kaj se zgodi po uporabi. Veliko smo se pogovarjali o onesnaževanju zraka ter spoznali, da najbolj onesnažujejo okolje avtomobili (na gorivo nafta in bencin), težka tovorna vozila in letalski promet.
Učenci smo sami prišli do pozitivnih rešitev, kako zmanjšati izpuste CO2 v zrak. Nekaj nas je že pred samim projektom prihajalo v šolo na trajnostni način, predstavitev projekta pa je spodbudila še ostale sošolce, da so se z veseljem pridružili, saj so sami prišli do spoznanja, da je to prijazno do okolja in prav tako zdravo za telo. Pomemben cilj različnih dejavnosti je namreč bil, da vsi skupaj prispevamo k bolj čistemu okolju in s tem spodbujamo zdrav način življenja. V sodobnem času se otroci premalo gibamo, veliko časa preživimo pred ekrani in telefoni, starši pa nas prevažajo do šole in domov ter na različne dejavnosti. Učenci smo tako prihajali v šolo po načelih trajnostne mobilnosti, sodelovali v dejavnostih, ki promovirajo trajnostno mobilnost ter izpolnjevanje dnevnika aktivnosti, plakata, zbiranja kartic, igranju iger, risanju, izdelovanju maket, lesenih skirojev ter različnih izdelkov. Za zaključek projekta smo v oklici šolskega vrta zasadili grmovnice (maline in ameriške borovnice) ter sadike zelenjave in zelišč. Delo na vrtu nam je bila največja nagrada in zelo pozitivna izkušnja. Z veseljem smo kopali, sadili in zalivali, še z večjim navdušenjem pa bomo pobrali plodove.

Učenci 4. c razreda

Leseni skiroji

Sajenje ameriških borovnic

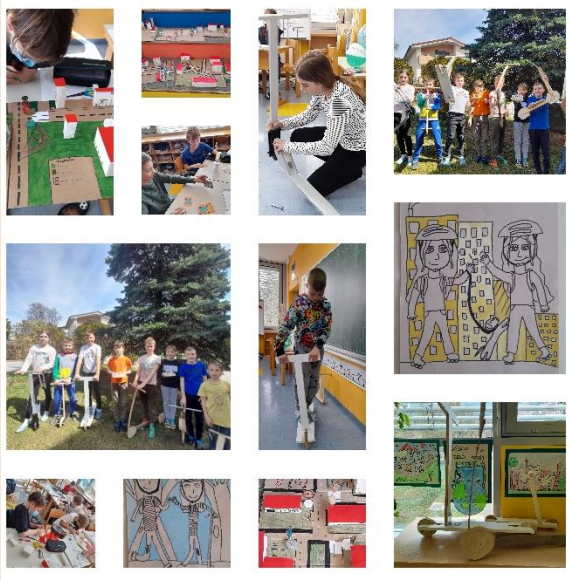

4. c

ZDRAVA ŠOLA

V letošnjem šolskem letu je bila rdeča nit Zdrave šole »MI VSI ZA LEPŠI (BOLJŠI) JUTRI.«. Zdrava šola, tako kot že pretekla leta, daje poudarek zdravemu načinu življenja.

Na šoli je od septembra 2021 do junija 2022 potekal nov gibalni projekt – gibalni izziv GIBANJE ZA ŽIVLJENJE. Vsak mesec so se učenci prostovoljno prijavili k sodelovanju. Izbirali so lahko med tremi različnimi gibalnimi dejavnostmi: hojo, tekom in kolesarjenjem. Za vsak dan so si v tabelo označili dejavnost, ki so jo izvedli prejšnji dan. Tabela je bila pritrjena na vidnem mestu v vsakem razredu.

Po šolskem radiu smo obeležili štiri pomembne dogodke. 1. 12. 2021 smo se spomnili svetovnega dneva boja proti aidsu – s sloganom »Ustavimo neenakosti. Ustavimo aids.« 15. 2. 2022 smo obeležili mednarodni dan boja proti otroškemu raku. Spomnili smo se Junakov 3. nadstropja. Pridružili smo se vseslovenski akciji pri ozaveščanju o raku pri otrocih. Učenci 1. in 2. razredov so si v OPB izdelali in pripeli zlato pentljo, ki je simbol otroškega raka. Prisluhnili smo tudi njihovi himni Barve sveta. Od predsednice društva Junaki 3. nadstropja smo prejeli zahvalo za sodelovanje pri projektu ozaveščanja o otroškem raku. 7. aprila smo obeležili svetovni dan zdravja, ki poudarja pomen zdravja. Letošnje geslo svetovnega dneva zdravja se je glasilo: NAŠ PLANET, NAŠE ZDRAVJE. Letos smo na ta dan ponovno povabili gospo Matejo Rebernak, vodjo Centra za krepitev zdravja Slovenske Konjice, in z njo opravili intervju po šolskem radiu. Manca in Kim, učenki iz 2. a razreda, sta vodili intervju. Gospa Mateja je spregovorila o zdravem načinu življenja in kako skrbimo zanj. Ob svetovnem dnevu čebel, 20. maja, smo po šolskem radiu opozorili na pomen čebel. Ker je leto 2022 evropsko leto mladih, je bila glavna tema letošnje obeležitve mladi in čebelarstvo. Obeležitev je nagovarjala mlade o pomembnosti opraševalcev, njihove zaščite in učenja veščin čebelarjenja, ki se pomembno prenašajo iz roda v rod.

V letošnjem šolskem letu je bil izveden projekt DOBRO SEM. Zajeti so bili učenci 5. razredov. Izvedenih je bilo 10 delavnic, s katerimi so krepili svoje duševno zdravje. Projekt je vodila svetovalna delavka, ga. Ingrid Dorner Radosavljević.

IZ ŠOLSKIH KLOPI – UTRINKI IZ NAŠIH UČILNIC

LIKOVNA UMETNOST

Z učenci 8. razredov smo pri urah likovne umetnosti ustvarjali skulpture iz žice, alu folije in lepilnega traku. Naloga učencev je bila, da na skulpturi upodobijo čim več likovnih spremenljivk, s poudarkom na površini. Na površini so morali doseči učinek patine (zeleni volk), ki je v naravi posledica vremenski sprememb (veter, sneg, mraz, dež...) in se pojavlja na bronastih kipih.

Figura je morala biti upodobljena v gibanju, s poudarkom teže na eni nogi ter upoštevanjem proporcev človeškega telesa.

LIKOVNA NALOGA: LIKOVNE SPREMENLJIVKE
LIKOVNI MOTIV: FIGURA V GIBANJU
LIKOVNA TEHNIKA: PATINA, ZELENI VOLK
LIKOVNO PODROČJE: KIPARSTVO

V 1. a SMO SE NAUČILI PISATI IN BRATI

Prvošolčki so s polno vnemo spoznavali črke in naredili prve korake v svet branja. Pogumno so vzeli v roke pisala in napisali svoje prve povedi.
Svoje izdelke so polepšali z ilustracijami.

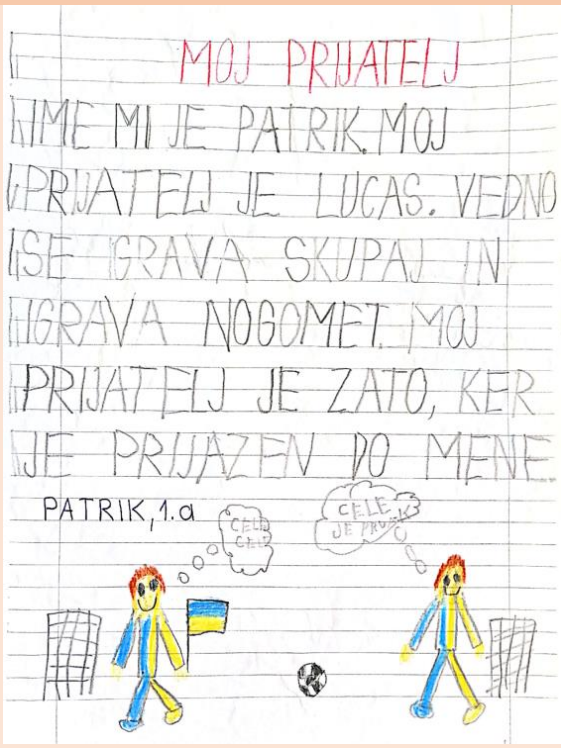

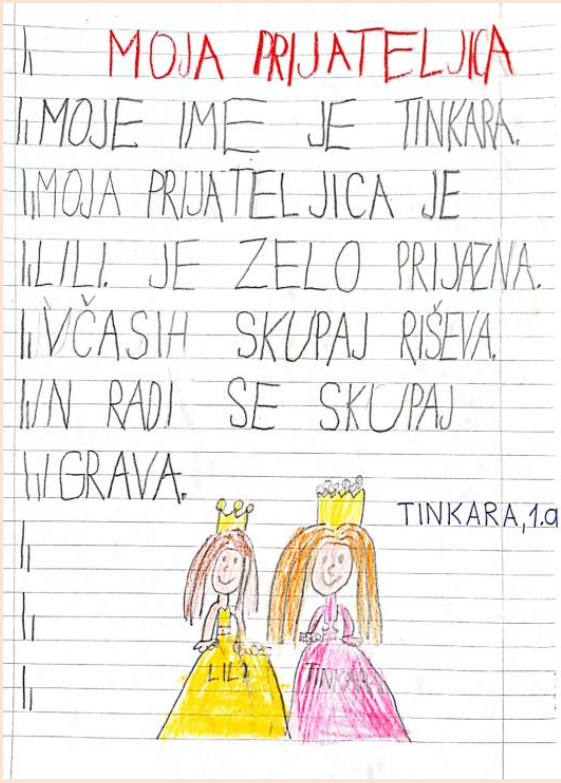

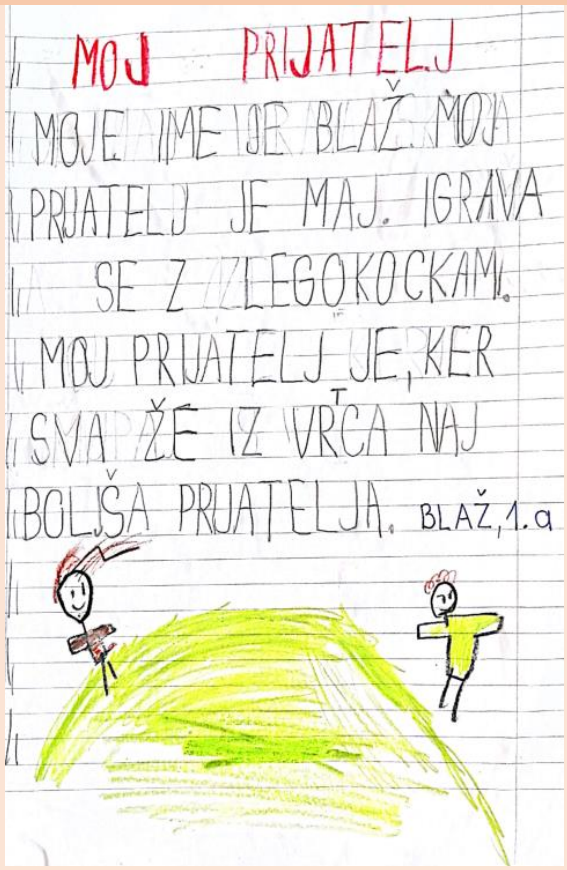

MOJ PRIJATELJ

MOJE IME JE BLAŽ. MOJA PRIJATELJ JE MAJ. IGRAVA SE Z LEGOKOCKAMI. MOJ PRIJATELJ JE, KER SVA ŽE IZ VRTCA NAJBOLJŠA PRIJATELJA. BLAŽ, 1.a

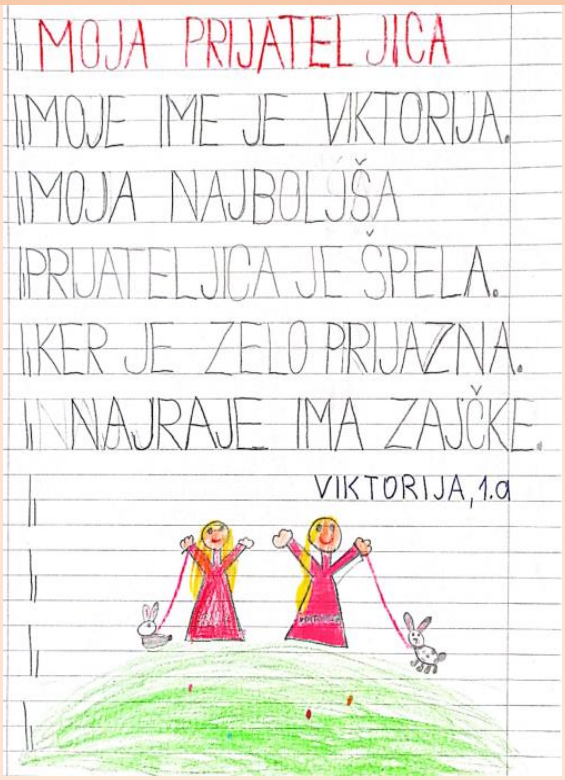

MOJA PRIJATELJICA

MOJE IME JE VIKTORIJA. MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA JE ŠPELA. KER JE ZELO PRIJAZNA. NAJRAJE IMA ZAJČKE.

VIKTORIJA, 1.a

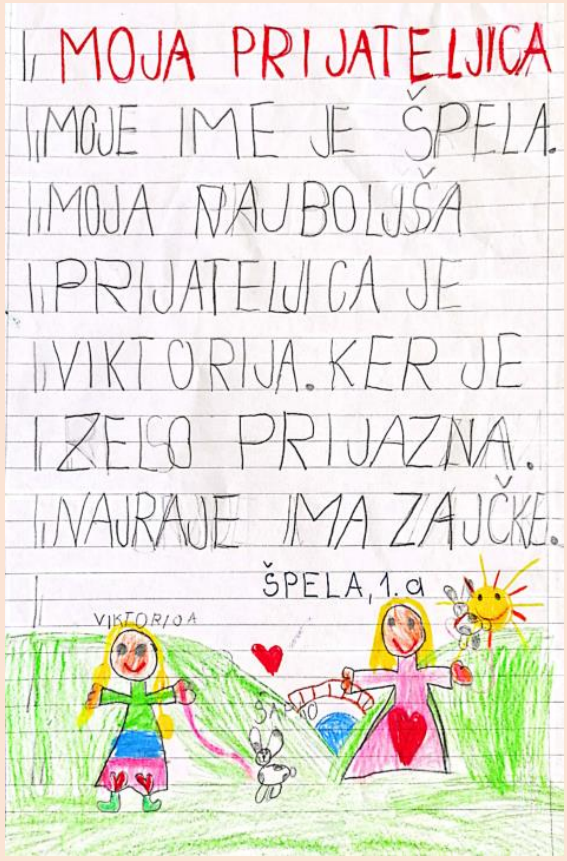

MOJA PRIJATELJICA

MOJE IME JE ŠPELA. MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA JE VIKTORIJA. KER JE ZELO PRIJAZNA. NAJRAJE IMA ZAJČKE.

ŠPELA, 1.a

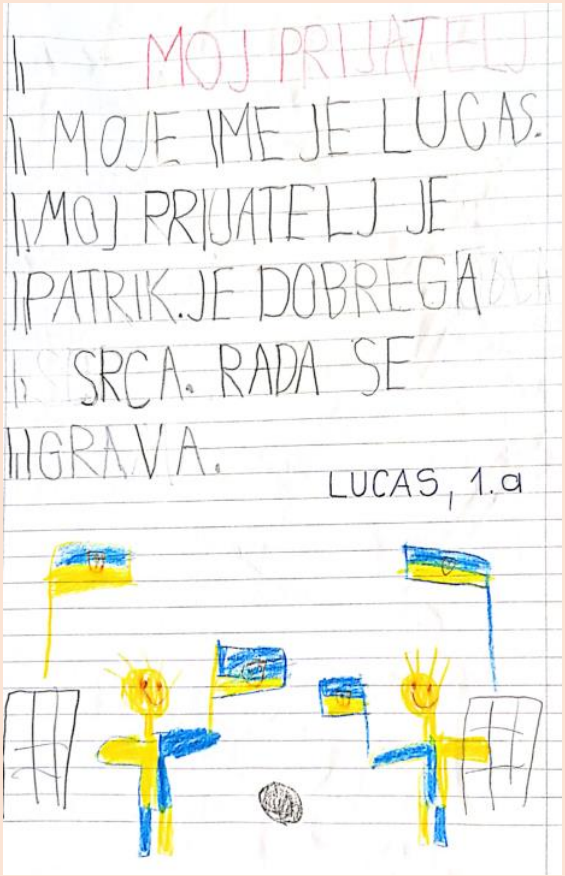

MOJ PRIJATELJ

MOJE IME JE LUCAS. MOJ PRIJATELJ JE PATRIK. JE DOBREGA SRCA. RADA SE IGRAVA.

LUCAS, 1.a

V 5. a SMO USTVARJALNI

Poleg ustvarjalnega pisanja, pa v 5. a razredu počnemo tudi druge stvari – slikamo, rišemo, tkemo, vezemo, iz lego kock izdelujemo vrtavke, vrtnarimo, šivamo, klepetamo, kiparimo …

Tkanje

Mobili za mame

ZANIMIVE VSEBINE POUKA ANGLEŠČINE

Tina Banivič, 9. b

Pri pouku angleščine učenci pridobljeno znanje izkazujejo na različne načine. Devetošolci so po obravnavanem sklopu, o življenju Inuitov v preteklosti in danes, dobili nalogo, da svoje znanje povzamejo v dnevniškem zapisu. Nastala je zanimiva zgodba.

A DIARY OF AN ESKIMO GIRL

Wednesday, 23rd February 1932, 10.30 am
Dear diary,
Nulla, my husky woke me up today. She jumped on my bed and pulled my sheets made of reindeer skin off me. I ate my breakfast which was a fish fillet and reindeer cheese. I brushed my hair and put it in a low bun so that it won't bother me when I go and check if our fish nets caught anything. My arms kind of hurt from sewing all those clothes yesterday, but now I have my clothes ready for the whole year. Nulla is disabled, so she isn't used to pulling our dog sled. She is just a pet.

I went out and picked up some frozen fish and gave them to our four other huskies that are kept for pulling our sled. The sled that my family uses was made by my grandfather. It is a wooden sled with some cool carvings on it.
I'm all set now, I found my harpoon and I'm on my way to check the fish nets…
3.11 pm
I've just come back from the river. I expected to find more fish in the net, but I wasn't so lucky this week. It is what it is. I guess I will leave the fish nets for a few more days. It's getting dark. It's my turn to be the watchman for tonight and I'm not pleased about that at all. I haven't had the best experiences in the past.
24th February 1932 3.49 am
Dear diary,
I've been awake for the past seven hours and although I want to sleep, I can't let the polar bears eat our food stocks. You would probably think that a

14-year-old girl shouldn't be awake at this time, let alone walk around the house with a rifle in her hands, but it's nothing new to me. My ancestors did the same thing and now I'm doing it. You kind of get used to it. As I walk around our igloo (a house made of ice and snow), I start admiring it. Non-intuits might think it's a bad shelter, especially during the winter times, but if you are dressed appropriately for the winter and if you are not scared of polar bears, that can come, attack, and kill you while you are sleeping, you don't have to worry about anything☺. I personally like our igloo very much, despite the ugly carpets made of seal skin. I mean it has everything you need, right? Luckily, nothing strange has happened, and before I knew it, the sun was already rising.

27th February 1932 3.49 am

Dear diary,

Me and my father went hunting today. He noticed a few whales about five kilometers from us, so we went there. We went on foot because the ice in the direction where the whales were, was very thin and my dad didn't want to risk our dogs' lives to get us there. He and I carry our umiak all the way. When we arrived, I started getting scared, because it was my very first time hunting for whales. I started getting flashbacks of my uncle that drowned in this same sea. After a few misses, I finally hit one. I felt very proud. It was a baby whale, but my confidence grew instantly. We pulled him to the shore and cut him right on the spot. We packed it in bags we had along and headed home. On our way home we saw a small herd of reindeer, of course, they ran away, but I managed to find a well-preserved reindeer antler, which I will probably carve into a dagger or a pocket knife because I'm bored, and besides that my old pocket knife needs to be replaced.

11th January 1940

Well, look at this! The last time I wrote this diary was a little less than a decade ago. I must admit a lot of things have changed since then. Firstly dog sleds aren't used anymore, they have been replaced by snowmobiles. Vehicles, that need actual fuel to work (dogs only needed raw fish). Since getting them I noticed the ice melted a lot in our area. Secondly, Nulla was killed four years ago ☹. She tried to protect me on the night the polar bear attracted us. Me and my family survived, but she didn't make it. Thirdly, harpoons aren't used anymore. My people figured out, that they are not very efficient compared to the rifles. Lots and lots of other things have changed, unfortunately, I don't have enough time to tell you the rest of them, since I have to sew some clothes and pillowcases from the polar bear I killed yesterday.

Natalija: 1

Polar bear: 0

Until next time, Natalija

Natalija Ćirković, 9. a

PRI URAH GOSPODINJSTVA JE ZELO ZABAVNO

Šestošolci smo v okviru pouka gospodinjstva dokazali, da znamo zelo spretno vrteti kuhalnice. Po preizkušenem receptu smo spekli okusne palačinke, da je dišalo po vsej šoli, v učilnico pa so zaradi mamljivega vonja pogledovali vsi mimoidoči.

Učenci 6. a razreda

SLOVENŠČINA JE FIT

Tudi pouk slovenščine je lahko zabaven, saj učne vsebine ponavljamo in utrjujemo skozi gibanje in igro.

Učenci 7. a

Šestošolci so se izkazali pri svoji ustvarjalnosti in pri pouku slovenščine izdelali svoje družabne igre. Z njihovo pomočjo utrjujejo pridobljeno znanje pri pouku slovenščine.

S pridobivanjem znanja postaneš bogat

Utrjevanje besednih vrst s pomočjo družabne igre LIZA.

Človek ne jezi se s pomočjo FIT-vaj

Črkožer – iskanje najdaljših besed

PALIČNJAKI IN USTVARJALNOST V 3. B RAZREDU

V našem razredu poleg radovednih in vedoželjnih tretješolcev prebiva tudi veliko paličnjakov. Skrbno jih negujemo, hranimo in pridno skrbimo zanje. Z velikim navdušenjem opazujemo njihov razvoj, odraščanje in se veselimo vsakokratnih naraščajev.
Prav tako smo pri pouku zelo ustvarjalni. Naše roke so tako izdelale nagajive kužke iz gline, prav tako pa se lahko vsi pohvalimo z izdelavo namiznega gledališča.

Učenci 3. b

PRVOŠOLČKI IZ TEPANJA MED MAKOVIMI CVETOVI

Pri uri likovne vzgoje smo se sprehodili po makovih poljih.
Zavihali smo rokave, pomočili čopiče in slikali cvetoče make. Pri tem smo zelo uživali!

PODALJŠANO BIVANJE IN JUTRANJE VARSTVO

V podaljšanem bivanju vsak lep dan izkoristimo za igro na prostem in medsebojno druženje, ki smo ga v času ukrepov zelo pogrešali. Naša igrala in vse zelene površine za šolo so polne radostnih in igre željnih otrok. Prav tako smo se v tem času veselili, da dozorijo šolske češnje. Segali smo že po zelenih. Zdaj, ko so dozorele pa je veselje še slajše.
Ob deževnem vremenu pa čas posvetimo tudi ustvarjanju. Ker se približujejo poletne počitnice in se vsi skupaj že zelo veselimo plavanja med ribicami, smo jih izdelali iz rolic toaletnega papirja. Prvi razredi so ribice okrasili s flumastri, drugi in tretji razredi pa s tempera barvami.
Uživanje med delom in končni rezultat je viden na slikah.

USTVARJALNI KOTIČEK

Košara – izdelek slovenskega pletarstva

V natečaju DKPS sodelujemo udeležili učenci Tjan Fridrih, Vid Iršič, Jošt Klančnik in Aljoša Sabo.Po seznanitvi z osnovami pletarstva, smo se tudi sami preizkusili v tej spretnosti. Ob pomoči gospe Andreje Podkrajšek iz Žič nam je uspelo izdelati košaro, na katero smo vsi ponosni. V sklopu natečaja zbiramo tudi zanimive zgodbe pletarjev s konjiškega področja, ki jih bomo ob zaključku projekta predstavili širši slovenski javnosti. Skozi zgode in nezgode pri delu nas vodita mentorici Helena Pačnik in Jana Novak Vehovar.

ZADIŠALO JE PO MILU

V okviru naravoslovnih delavnic smo v tem šolskem letu izdelovali kreme iz ognjiča, arnike in smilja. Za konec šolskega leta pa pripravljamo še majhno pozornost za zaposlene na šoli. Poleg kreme iz sivke smo izdelali še po vrtnicah dišeče milo.

Zares prijetno je zadišalo izpod rok Julije, Tie, Tine in Tinkare iz 9. a razreda.

LITERARNI KLUB

Tudi pri izbirnem predmetu literarni klub so učenci zelo aktivni. Veliko časa posvečajo razvijanju domišljije, na koncu šolskega leta pa so poustvarjali na temo, kakšen je naš svet. Tako je nastala pesem devetošolke.

SVET IZ STEKLA

Iz stekla je okno, ozko ali široko,
a vedno prozorno.

Iz stekla je kozarec, poln ali prazen,
a vedno lep in okrašen.

Iz stekla je ogledalo, zrcalo,
ki pokaže lepo pojavo.

Iz stekla so očala, sončna ali navadna,
poletna ali vsakdanja.

Kot steklo je lahko veliko stvari,
globljih, mojih ali tvojih.

Kot steklo so oči,
svetle ali temne.

A vedno najlepše kot steklo je srce,
čisto in dragoceno,
a le redko vzeto resno.

Kot steklo je lahko glas,
tih ali glasen,
moten ali jasen.

Kot steklo je lahko dotik,
topel ali hladen,
boleč ali zaželen.

Kot steklo smo ljudje, mi vsi,
s steklenim srcem,
glasom, dotikom in očmi.

Kot steklo je tudi
naš mali planet Zemlja,
naš mali svet iz stekla.

Ksenija Milićević, 9. c

SVET DOMIŠLJIJE

NENAVADNE NOVICE

ČUDNI ZVOKI

Na vasi so se pojavile strašljive živali

NA VASI - Gospod, Link, ki živi Na vasi 25 b, je danes ponoči zaslišal nenavadne zvoke. Čeprav je najpogumnejši vaščan, ga je ob tem zmrazilo. Pogledat je šel k oknu. Nekaj je švignilo mimo. Ta strašljiva žival je bila zelo velika. Nato je Link zaslišal še krokarja. Kar naenkrat se je Luna prekrila z oblaki in drevesi. Naslednje jutro je videl velikanske odtise. Ugotovil je, da sta bili pravzaprav dve živali, ena, ki leti, in druga, ki hodi. Hotel si je skuhati zajčka, a ko ga je kuhal 3 minute, je ta oživel in skočil iz lonca. Link se je tako prestrašil, da je poklical policijo. Policija je takoj prišla in najprej opazila velikanske stopinje. Ko je Link hotel steči do policije, mu je nekdo zaprl vrata, da jih je krepko dobil naravnost v nos. Splezal je skozi okno, a je spet štrbunknil na nos. Ko je končno prišel do policije, jim je vse razložil. Mislim, da še sedaj iščejo dokaze.

Novinarka Asi Konušek iz 4. a

Asi Konušek, 4. a

ŠOLA VESOLJCEV

MARS, 2002 – Na Marsu, kjer živijo vesoljci, je šola, ki se imenuje Učni vesoljčki. Tam je vse obrnjeno na glavo. Učenci sedijo na stropu, tabla je zunaj, učiteljica stoji in hodi na glavi, mize so tla. Pri športu se učijo, pri vseh ostalih predmetih se igrajo. Za kosilo navadno jedo kamne, za malico pa kosti.

Novinarka Irma Dropić iz 4. a

Mija Švab, 4. a

NENAVADEN NOČNI BLISK

Ponoči je v Parizu pristala vesoljska ladja. Blisk, ki ga je ladja povzročila, je zbudil vse prebivalce mesta. Ko so stopili na balkon, so zagledali nenavadno senco. Iz vesoljske ladje je stopila cela kolona nenavadnih živali, ki so se bliskale. Ljudje so jih hoteli fotografirati, a ko so iz žepa vzeli telefone, so bitja izginila. Spet se je močno zabliskalo. Kaj se je pravzaprav zgodilo, ne ve nihče.

Novinarki Pika Juhart in Veronika Jelenko iz 4. a

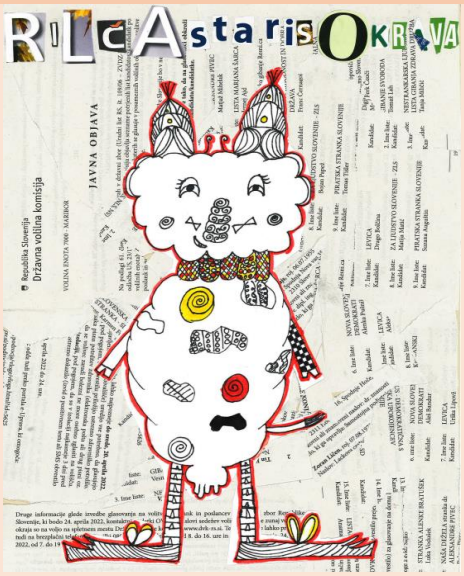

Pika Juhart, 4. a

ČUDNA PODOBA SLAVNE BALETKE

Slavna baletka je po svoji predstavi videla čudno podobo

Slavna balerina Valentina je videla čudno podobo. Povedala je: »Zgodilo se je 4. junija v Lačni ulici. Zgledala je kot jaz, le da je bila zelo umazana. Podobna je bila neki vrsti živali. Imela je 4 oči. Napadla me je. Pustila mi je grdo prasko oz. rano.« Balerino je še sedaj groza. Kaj če se kaj takega ponovi?

Novinarki Živa Korošec in Tijara Rejec iz 4. a

Veronika Jelenko, 4. a

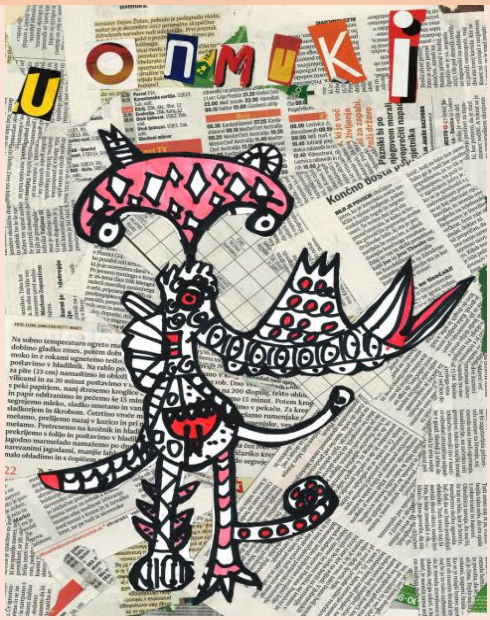

Živa Korošec, 4. a

NENAVADNA ŽIVAL

Zvečer, iz petka na soboto, se je Jaka Nepridiprav odločil, da si bo iz lista naredil letalo. Ko je bilo končano, je splezal na streho in se spustil. Pristal je v Deželisončnihgozdov. Naenkrat je zagledal temen in strašen obraz. Ko se mu je približal, je videl, da ima noge kot petelin, ušesa kot pes in nos kot slon. Jaka je ugotovil, da je to Kuželonjaovca. Dogodek se je srečno končal, saj sta postala prijatelja.

Novinarki Natalija Rečnik in Jetlira Musa iz 4. a

Lan Jurgelj, 4. a

Natalija Rečnik, 4. a

PAJEK ČEBELA

NEZNANOKJE, 3. 5. – Danes ponoči, ko je Luka Dončič osvojil 5 košev s svojo ekipo, so v hiši neke družine videli pajka, ki je imel krila kot čebela. Znanstveniki so povedali, da je to pajek-čebela. Policija ga še vedno išče.

Novinarja Daniel Banič in Tjaš Lukman iz 4. a

Jetlira Musa, 4. a

Ema Kalšek, 4. a

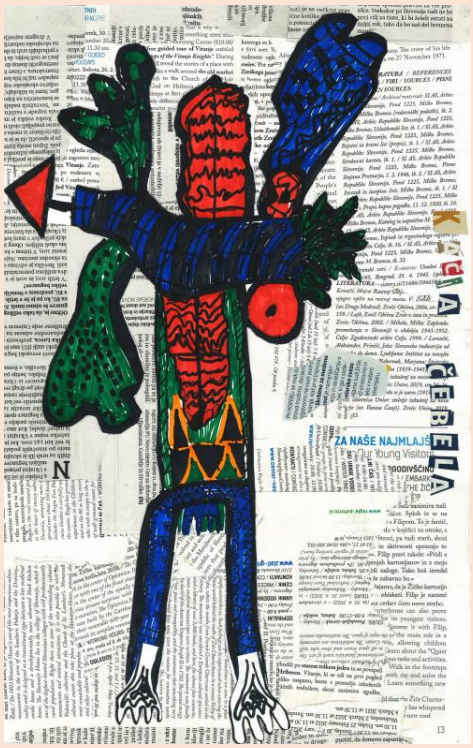

Daniel Banič, 4. a

VELIKAN IN MIŠKA

Nekoč je na svetu živel najprijaznejši velikan. Nekega dne je hodil po mestu. Nenadoma je izza vogala zavpilo: »BUUU!« Takrat se je pokazala najzlobnejša in najmanjša miš na svetu. Najprijaznejšemu velikanu je miš zlezla za vrat in ga ugriznila v uho. Velikan je zakričal: »AUUU!« Miška se je zelo ustrašila in hotela zbežati v svojo najbolj črno luknjo. A medtem jo je zagrabil najprijaznejši velikan in jo nežno vprašal: »Miška, zakaj si tako zlobna?« Miška je nekaj časa premišljevala, nato pa le povedala: »Veš, nimam prijateljev, da bi se z njimi lahko igrala. Imam samo prijazne starše.«

»No, miška, od zdaj naprej bom jaz tvoj prijatelj in naučil te bom, kako moraš biti prijazna z vsemi živalmi.« Miška ga je presenečeno poslušala, njeno srce se je omehčalo. Od takrat sta miška in velikan najboljša prijatelja in miška ni več zlobna. Postala je najprijaznejša miška.

Luna Šantl, 2. a

Učenci 3. a

PRIJATELJ OSKAR

Oskar je moj sošolec in hkrati moj prijatelj. Spoznal sem ga v vrtcu. Ima brata Jošta. Živi v bloku. Vsak dan se skupaj igrava. Velikokrat mu pomagam pri domači nalogi. Če zgublja pri igri, se jezi. Ima veliko prijateljev in med njimi sem tudi jaz. Kadar sem žalosten, me potolaži. Vsako leto ga povabim na praznovanje mojega rojstnega dne in Oskar povabi mene. Letos nas je Oskar za rojstni dan povabil na »paintball«. Bilo je zanimivo. Rad sem v njegovi družbi, saj je med nama pravo prijateljstvo.

Filip Kalar, 2. a

Aleks Flis, 5. c

MOJA PSIČKA TAČKA

Imam psičko Tačko. Je prijazna, igriva in zelo radovedna. Ima črno in belo dlako. Rada hodi na sprehode. Tačko ni potrebno imeti na povodcu, saj ne pobegne. Tudi grize ne. Najraje ima pasje brikete in pije vodo. Pogosto se s Tačko igrava; jaz se ji skrijem, ona pa

teče in me išče. Vedno me najde. Takrat je zelo srečna, jaz pa jo pobožam. Tačka se rada vozi v avtu. Včasih v stanovanju tudi prespi. Psičko Tačko imam zelo rada.

Maja Kamenik, 2. a

Klara Banfić, 5. c

REVNA DEKLICA

Nekoč, pred davnimi časi, je živela revna deklica. Živela je v vasi, kjer niso imeli veliko hrane in vode, zato so morali garati. Tej deklici je bilo ime Lara, imela pa je tudi sestro, ki ji je bilo ime Klara. Klara je bila zelo bogata, zato je tudi živela v bogati vasi. Nekega dne, ko je šla Lara v gozd nabirat jagode, je videla skrinjo, v kateri se je nekaj bleščalo. To skrinjo si je bolje ogledala in v njej videla knjigo. Ampak to ni bila navadna knjiga, saj so bila zraven knjige še pisala in semena.

Ko je Lara nabrala jagode, je odšla domov. Doma si je knjigo bolje ogledala, nato pa vanjo napisala: Želim si rumeno obleko. In … rumena obleka jo je čakala v omari. Zdaj je Lara vedela, zakaj se je knjiga bleščala. Ampak še vedno ni vedela, zakaj so bila zraven knjige semena. Odločila se je, da jih posadi. Naslednji dan so semena vzklila in iz zemlje je pokukal fižol. Čez nekaj časa je prišla Klara, saj je izvedela za čarobno knjigo. Lari se je pohvalila, da gre na grajski ples. Lara je povedala, da gre tudi ona. Klara ji je tako zavidala, da je od jeze takoj odšla domov. Lara je odšla na ples v rumeni obleki. Kraljevič jo je opazil in povabil na ples. Vprašal jo je, če bi postala njegova žena. Lara in kraljevič sta se poročila in postala lep par. Tako Lara ni bila več revna deklica, ampak je postala kraljična.

Tina Florjan, 3. a

Manca Furman, 2. a

MUC V ŠOLI

Bili smo zunaj in pričelo je deževati. Hitro smo stekli v šolo. Ko smo tiho sedeli pri pouku, smo iz omare zaslišali hrup. Odprli smo omari in videli, da so knjige zelo razmetane. Naslednji dan se je med poukom iz omare ponovno slišal hrup. Tokrat so v omari bila razmetana vsa berila. Vsi smo bili začudeni. V

podaljšanem bivanju smo se zunaj igrali, ko pa smo prišli v razred, je bila na tabli napisana cela abeceda. Vsak dan smo raziskovali, kaj se dogaja v našem razredu. Nato so bili nekega dne na tabli napisani računi. Tokrat smo opazili odtise mačjih šapic. Odločili smo se, da naredimo načrt. Skrbno smo opazovali naš razred in ugotovili, da se je med dežjem k nam v razred zatekla mucka. Prisluškovala je našemu pouku in se veliko naučila. Mucka je v šolo povabila še druge mucke. Mi smo jim zunaj zgradili mačjo šolo, kjer se sedaj lahko muce učijo abecede in računanja.

Živa Godec, 3. a

Tjan Škoporc, 5. c

PUJSEK OSKAR SI ŽELI JADRATI

Nekoč je živel pujsek po imenu Oskar, ki se je zelo rad sončil na plaži.

Ko se je nekega dne sončil na plaži, je zagledal kita, ki je nasedel na obalo. Oskar je poskusil kita potisniti v morje, a zaman. Ni mu uspelo, zato je stekel po pomoč v gozd. Ko je našel medveda Sladkosneda, mu je vse povedal in odhitela sta na plažo. Skupaj sta potisnila kita v morje. Kit jima je povedal, da ni pravočasno videl plaže in je zato nasedel. Obljubil je, da se jima bo oddolžil in je odplaval. Čez nekaj dni sta Oskar in Sladkosned odšla zopet na plažo in srečala kita, ki sta mu pomagala. Rekel jima je, naj skočita na njegov hrbet in da ju bo odpeljal na odprto morje. Pujsek Oskar si je to vedno želel, medveda pa je bilo strah in je rekel, da bo ostal na obali. Kit je s pujskom odplaval na odprto morje in pujsku je bilo zelo všeč, saj je videl veliko zanimivega. Videl je delfine, morske konjičke, morske pse, ribe in še mnogo zanimivosti. Pujsek je bil ves srečen, da se mu je želja uresničila. Obljubila sta si, da se bosta še večkrat srečala. Nato sta se s kitom poslovila in vsak je šel svojo pot. Ko je pujsek Oskar prišel domov, je bila že trda tema in medo Sladkosned je že trdno spal. Zbudil je medveda in mu pripovedoval o svojih doživetjih s kitom. Medvedu je bilo malo žal, da ni šel zraven, a ga je pujsek potolažil, da bo šel naslednjič z njima.

Oba sta se nasmejala in mirno zaspala. Sanjala sta o morskih doživetjih s kitom.

Vid Marinšek, 3. b

Nika Mužič Gorjup, 5. a

ČUDNA BOLEZEN UČITELJICE

V petek zjutraj je učiteljica stopila skozi vrata in rekla, da imamo prvo uro športno vzgojo.

Ko smo se preoblekli, je rekla, da imamo gospodinjstvo. Nihče od nas ni imel zvezka, zato smo si hoteli vzeti liste, ki jih tudi ni bilo. Odšli smo v tajništvo ponje. Ko smo se vrnili, je učiteljica dejala, da imamo matematiko. Naslednjo uro se je odločala ali brati ali ne. Ko se je odločila, da bomo brali, smo vzeli berila. Rekla je, naj z branjem začne Nika in ko je hotela začeti brati, si je učiteljica spet premislila. Naj začne Špela, je dejala.

Pri malici je rekla, naj gredo Anabela, Adisa in Ažbe po malico. Preden so odšli, si je seveda spet premislila. Po malico so šli Zarja, Neja in Evita. Ko smo se najedli, smo imeli naravoslovje. Končno se je končal pouk.

Učiteljica si je čez konec tedna odpočila in v ponedeljek normalno začela pouk.

Brina Dolinšek, 5. a

Znanilci pomladi, 4 a (kartonski tisk)

Učenci 2. a

MOJE SREČANJE S ČAROVNICO

Predstavil bom mojo prijateljico, čarovnico iz Postojnske jame, ki je ukrotila zmaja iz Postojnske jame. Nekega dne sem v šoli pri pouku pisal spis. Maksimilijan je začel peti: »Trala, laj, laj,« punce pa so bile tečne s svojimi pravili, zato sem zagovarjal sošolca.

Naenkrat je postalo vse tiho. Kmalu sem izvedel, da je nekdo ustavil čas. Takrat je skozi okno akrobatično s trojno salto priletela čarovnica. Po kratkem klepetu sem izvedel, da je to sama legendarna čarovnica iz Postojnske jame, ki je premagala postojnskega zmaja. Na leteči metli me je odpeljala do njenega doma. Prestrašen sem bil, ker sem mislil, da me bo začarala, potem pa je rekla, da bere misli, da me ne bo začarala in da mi je že izpolnila eno željo. Razmišljal sem, katero željo in naenkrat zagledal hišo iz sladkarij, ob njej pa čokoladni potok. Takoj sem začel jesti hišo, ona pa mi je odvrnila, da jo lahko pojem kolikor hočem. Jedel sem in jedel in ko sem bil sit, sem jo prosil, če bi lahko imel velik trebuh, v katerega bi lahko spravil celo hišo. Ko sem pojedel celo hišo, sem si želel, da bi nadziral cel svet

in še veliko več. A za vse želje, za katere sem jo še prosil, je rekla, da tega ne more. Rekel sem ji, da moram domov na večerjo. Poslovila sva se, čarovnici pa je bilo žal in je prekršila pravilo. Žrtvovala se je, da bi se moje želje uresničile. Ko sem prišel domov, je bilo čudno, saj so se mi vsi klanjali. Takrat sem stekel k čarovnici, da bi se ji zahvalil. Videl sem jo mrtvo na tleh. Videl sem njene črne lase, dlake po celem telesu, njene oči in ušesa pa so bile poleg glave.

Takrat sem spoznal, da je prijateljstvo več vredno kot bogastvo. Bil sem žalosten.

Janez Podgoršek Satler, 5. a

Ula Pozeb, 5. c

MOJE SREČANJE S ČAROVNICO

Nekega dne sem se odpravila na sprehod v gozd. Sprehajala sem se po gozdni poti in naenkrat zaslišala šumenje in glas.

Stopala sem naprej in pred seboj zagledala čarovnico. Bilo me je strah in nisem vedela, kam zbežati. S strahom sem čarovnico vprašala, kaj išče v gozdu, saj se mi je zdela prijazna in niti malo nesramna kot druge čarovnice. Prosila me je, če ji lahko pomagam najti veje in dolgo leseno palico, saj je izgubila metlo. Hodili sva po gozdu in iskali primerne veje in palice, s katero bi lahko skupaj naredili metlo.

Povedala mi je, da jo je izgubila na poti domov, saj se je zaletela v drevo in ji je metla padla v globok potok. Po dolgem iskanju sva končno našli vse, kar je potrebovala za izdelavo nove. Čarovnica mi je bila zelo hvaležna za pomoč. Usedla se je na metlo in odletela domov.

Slišala sem samo še njen glas, kako mi je govorila, da se še kdaj mogoče vidiva.

Evita Bombek, 5. a

Filip Kalar, 2.a

ZVOKI V GRADU

Nekdo je potrkal na vrata. Gospodinja je bila v kuhinji in kuhala. Nato je še enkrat močno potrkalo, gospodinja je tokrat slišala zvok. Odšla je po stopnicah navzdol, da bi odprla vrata. Bil je zdravnik. Prinesel je ključ za omarico z zdravili. Odprl jo je in videl, da je v njej lutka dvornega norčka s cokli. Tako se

je ustrašil, da je padel v kotel. Kovač ga je rešil s kladivom, zdravnik pa je rekel, da se nikoli več ne vrne.

Nika, Brina, Špela, 5. a

Ažbe Žavcer, 5. a

MOJE SREČANJE S ČAROVNICO

Bil je lep in sončen dan. Kot po navadi smo odšli v park. Potem pa kar naenkrat opazim čarovnice.

Seveda sem morala prisluškovati, o čem govorijo. Bilo je prepozno. Takoj so me videle! Kaj pa sem mislila, saj so čarovnice. Glavna čarovnica me je vprašala, kaj počnem tu. Nisem vedela, kaj naj odgovorim. Najlažja stvar je bila, da kar zbežim. Tekla sem in tekla, ampak so me ujele. Vprašale so me, če želim iti v njihovo deželo. Nisem še odgovorila, ko sem že bila tam. Bilo je strašljivo. Vse so čarale prince v žabe in druge govoreče živali. Izgledale so grozno, a bile so prav prijazne. Vse so mi razkazale in rekle, naj si izberem svojo sobo. Ni bilo prav velike izbire, ampak izbrala sem največjo. Bilo je lepo. Dobila sem tudi svojo čarobno metlo in palico. Poslale so me v šolo za čarovnice in rekle, naj jim samo povem, ko želim oditi, in da lahko kadarkoli pridem nazaj.

Seveda sem želela oditi, saj nihče od mojih domačih ni vedel, kje sem. Lepo sem se poslovila in rekla, da jih pridem še kaj obiskat. Poslale so me nazaj v navaden svet in spet je bilo vse kot po starem.

Nika Mužič Gorjup, 5. a

Maja Kovše, 5. c

MR. VIC

Zgodaj zjutraj, v svoji sobi,
Mr. Vic se prebudi,
s svojo ženo, zajtrkuje
in na pot odpravi.

Čez vale smeha se podi,
ga skoraj mamica dobi,
a on že dobro zna bežati,
saj ga je preganjal ati.

Komaj mamici pobegne,
ga že čaka babica,
babico v jok odpelje,
dedku časopis ukrade.

Naslednje jutro konec je,
ker lonec počil je,
ženica se je razžalostila,
ker jo babica dobila je.

Janez Podgoršek Satler,
Nika Mužič Gorjup, 5. a

Evita Bombek, 5. a

MOJE SREČANJE S ČAROVNICO

Sprehajala sem se po travniku, ko sem naenkrat zagledala gospo, ki je nabirala rože. Pozdravila sem in ona mi je odzdravila. Obrnila se je proti meni. Ugotovila sem, da je čarovnica, ampak se mi je zdela čudna. Imela je roza lase, v njih pa marjetice. Ni imela velikega nosu ali kaj podobnega … Nosila je modro obleko na kateri so bili narisani metulji. Za njo je poskakovala metla, ampak zmedlo me je tudi to, da se je ves čas smejala.

Izgovorila je svoje ime, Lili. Pa tvoje ime ljubica, me je vprašala. Moje ime je Špela, sem odgovorila.

Prestrašeno sem jo vprašala ali je čarovnica? Seveda je odgovorila z ja. Naenkrat je zaklicala »Senjor puf puf«! Pritekel je majhen puhast kuža.

Ali je to vaš pes, me je zanimalo?

Pridi, je rekla. Brez strahu sem ji sledila.

Po 15 minutah sva prišli pred kmečko hišo. Kje sva, sem vprašala. Pred mojo hišo seveda, odgovori.

Pridi, skuhala ti bom čaj. Kaj ni mrzlo?

Hvala, res bi se mi prilegel, sem odgovorila.

Čez nekaj minut je prišla iz kuhinje in mi prinesla vroč čaj.

Kaj ste dali notri, sem vprašala. Odgovorila je, da je to skrivnost.

Senjor puf puf mi je kar naenkrat skočil v naročje. Nisem vedela kaj naj naredim, čarovnica pa je rekla, da se opravičuje zaradi njega, ker se včasih ne zna obnašati.

V redu je, sem odgovorila.

Vprašala sem ali zna čarati. Naenkrat je začarala tla v travi in rožah. Ko je tlesknila, je bilo spet vse normalno. Pogledala sem na uro in ugotovila, da je že pozno. Rekla sem, da moram iti.

Čarovnica me je vprašala, če se še bova videli. Seveda, sem odgovorila.

Rada bi še jo srečala, ker je zabavna in prijazna.

Špela Polegek, 5. a

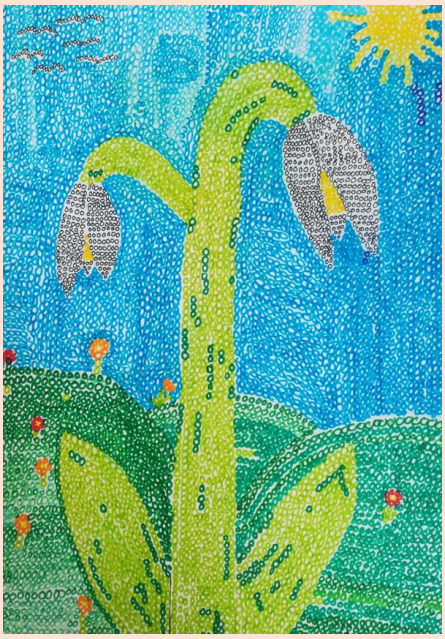

Aleks Flis, 5 c

MOJ TRENUTEK, KO SEM PRIŠLA V SLOVENIJO

Bilo je zgodnje jutro, ko smo sedli v preveč poln avto z našimi stvarmi, žalosten pogled, oči polne solza in dolg objem z mojo babico, dedkom. To je bilo pred odhodom v nekaj novega, druga država, drugo mesto, druga hiša, druga šola, drugi ljudje, drug jezik, to je bil odhod ter preselitev v Slovenijo.

Občutila sem veliko vznemirjenje skozi potovanje, del poti sem prespala, a en del sem prestala na državni meji s Hrvaško, kjer smo čakali štiri ure. Naposled dolgega čakanja smo končno prispeli v Slovenijo. Ko smo se vozili skozi Slovenijo do hiše, sem bila zelo navdušena nad pokrajino, na kateri so se pasle krave in konji, vse je bilo prekrasno urejeno. Po napornem potovanju sem se zjutraj sprehodila skozi mesto, v katerega sem se preselila. Občutek je bil nejasen. Žalost, sreča, vznemirjenje in strah so se izmenjavali vsakih pet minut. Mama in oče sta se trudila, da nas razveselita, da bi bila preselitev čim manj stresna in žalostna. Zelo dobro sta nam stala ob strani, saj sem že čez dva dni imela občutek, da nikamor nismo odšli od doma. Zelo hitro sem spoznala nove prijatelje in čas za vstop v šolo je bil hitro tukaj. V šoli sem se zelo hitro vklopila v družbo in v celoten razred, za kar sem hvaležna mojim prijateljem in prečudoviti učiteljici, ki se je vsak dan trudila, da se počutim kot doma v Srbiji. Velika zahvala vam.

Ko imaš prav ljudi zraven sebe, dobre prijatelje in učiteljico, povrh vsega pa še starše, kot so moji, mi ni težko se navaditi na novo življenje in oditi v nekaj novega in nepoznanega. Veliki hvala vsem za spodbudo in veter, ki so mi ga dali v hrbet, da lažje prevzamem novo življenje.

Aurora Pavlović, 5. b

Neža Petraš, 5. b

KAKŠEN JE NAJLEPŠI CVET

Nekega dne se je deček Jaka sprehajal po mestu. V parku je zagledal lepo dekle. Hotel jo je vprašati, kako ji je ime, a je bil preveč sramežljiv. Naslednji dan se je s sošolci pozanimal o tej punci in povedali so mu, da je hčerka bogatega kmeta. Takoj je vedel da jo mora imeti. Vprašal je, če vedo kako ji je ime. Povedali so mu da ji je ime Jana.

Jaka je bil sin dokaj revnega vrtnarja. Čeprav nista imela veliko denarja, sta se imela zelo rada. Čeprav je bil oče star, je bil zelo pameten. Jaka je tako redno začel hoditi v park. Tam je skoraj vedno videl Jano. Končno pa je enkrat zbral pogum in stopil do nje.

Jaka: »Zdravo, gospodična.«
*Jana: »*Dober dan, gospodič.«
Jaka: »Sem Jaka. Kako pa je tebi ime?«

Jana: »Jana. Me veseli, da sva se spoznala. Ti lahko kako pomagam?«
Jaka: »Mogoče pa res. Slišal sem, da je tvoj oče zelo uspešen kmet, zato me zanima, če bi si lahko ogledal vašo kmetijo.«
Jana: »Ne vem, ali bi oče dovolil. Ga bom vprašala.«
Jaka: »Tega bi bil zelo vesel. A te lahko prosim za telefonsko številko, da bova na vezi?«
Jana je vzela kos papirja in napisala svojo številko ter jo izročila Jaki. Jaka je ves vesel odšel domov. In zelo hitro je že dobil sporočilo od Jane. Z radovednostjo ga je prebral. Napisala mu je, da je njen oče hudo zbolel in da zato trenutno ne more priti na ogled kmetije. Da bo lahko prišel, ko si oče opomore. Jaka je to spoštljivo razumel.

Končno je nekega dne dobil sporočilo, da lahko pride. Naslednji dan je odšel na njuno kmetijo. Ko je zagledal, kako velika je, je naravnost osupel. Jaka je bil zelo radoveden, za Janinega očeta je imel kup vprašanj, na katere je kmet veselo odgovarjal. Tudi Jana se je vključevala v pogovor. Ko so šli mimo pšeničnega polja, je bil Jaka tako osupel, da je za nekaj časa okamenel. Ko je videl polje pšenice, ki se z vetrom pozibava, je bil očaran. Pšenica ga je spominjala na njegovo mater, vonj pšenice ga je ponesel v srečne dni.

Z Jano sta se hitro spoprijateljila, govorila sta in govorila, vse dokler se ni stemnilo. Jaka je moral oditi, kmet pa mu je prijazno povedal, da je na kmetiji vedno dobrodošel in da se lahko kadarkoli vrne.

Z Jano sta se začela družiti in nekega večera je počila iskrica. Jaka se je opogumil in jo vprašal, če bi postala njegovo dekle. Odgovorila je z velikim DA.

Ko sta povedala Janinemu očetu, se je le-ta skoraj razjokal od veselja. To je hotel takoj proslaviti. Jaka je to zaupal tudi svojemu očetu, ki je bil prav tako vesel in navdušen. Jaka in Jana sta med seboj spoznala tudi očeta. Dobro so se ujeli. Ker je Jaka bil tako očaran nad pšenico, je Jani nabral lep šopek pšenice, najlepšega cveta.

Kmalu se Jaka in Jana poročita in živita srečno do konca svojih dni.

Benjamin Bečić, 5. b

Leni Modic, 5. b

PRIPOVEDOVANJE IZMIŠLJOTINE

Nekega dne sem se dolgočasil in sem sklenil povedati zgodbo svojemu prijatelju. Čez nekaj časa je prišel k meni in moja zgodba se začne.

Bil sem v Franciji, skočil iz Eifflovega stolpa na trebuh in preživel. Zgradil sem časovni stroj in odšel v prazgodovino. Videl sem veliko zanimivih stvari: letečega tiranozavra, kopenskega rdečega soma, vulkan, ki bruha sladkarije, in New York v stekleni krogli, kjer je snežilo. Šel sem v srednji vek, kjer sem videl Krištofa Kolumba in šel sem z njim v Ameriko. Sem zelo znan človek. Potem sem šel v čas prve svetovne vojne. Umrlo je veliko ljudi. Vrnil sem se v sedanjost. Prijatelj je rekel, da to ni mogoče in odšel domov.

Bine Juhart Korošec, 5.b

BRALEC KNJIG

Pred davnimi časi je živel medved, ki je zelo rad bral knjige. Nekega dne se je odpravil v knjižnico, da bi si izposodil knjige. Na poti domov je srečal prijatelja, gospoda opico, ki se je obešal po drevesih. Z gospodom opico sta bila prijatelja. Rekel je, da odnese knjige samo domov in se pride nazaj igrat. Ko je prišel domov, je knjige odložil na polico, kjer je imel polno knjig in steklenic. V steklenicah je bil napoj. Z njim lahko stvari oživijo.

Odhitel je nazaj h gospodu opici. Ko sta se igrala na drevesu, se je drevo streslo. Čez nekaj minut so pridirjale medvedove knjige. Hitro sta skočila na drevo. Knjige ju na srečo niso opazile. Oživele so. Bil je potres. Napoj se je polil po knjigah. Pojedle so vso mesto. Medved se je vsem opravičil in skupaj so hoteli ustaviti knjige. Ko so iskali rešitev, je zajec med ruševinami našel napoj, ki lahko knjige spremeni nazaj v normalne knjige. Ko so ta napoj polili na ponorele knjige, so bile spet normalne knjige in celo mesto se je zgradilo nazaj.

Medved je vzel knjige in jih odnesel domov. Rekel je, da nikoli več ne bo dal napojev blizu predmetov. In živeli so srečno do konca svojih dni.

Gal Juhart Korošec, 5. b

Lara Petrović, 5. b

KAKO SEM SE NAUČIL PLAVATI

Zgodilo se je med vikendom. Prebudil sem se in se takoj vstal. Komaj sem čakal, da grem na bazen poskusit, kako se plava. Zjutraj smo si skupaj z atijem in mamico pripravili stvari za na bazen. Ura je bila že deset in odpravili smo se.

Ko sem prišel na bazen, me je že čakal bratranec. Vsi smo se preoblekli in odšli do zunanjih bazenov. Ati mi je nadel rokavčke in me pospremil v vodo. Pokazal mi je, kako naj začnem plavati z rokami in nogami. Pridružil se mi je še bratranec, ki še tudi ni znal plavati. Oba sva poslušala mojega atija. Na koncu sva oba plavala tako hitro, da je voda kar škropila naokoli. Potem sva z bratrancem odšla na sosednji bazen, kjer so bili tobogani. Zelo sva se jih razveselila. Vožnja po toboganu mi je bila zelo všeč. Ampak na koncu tobogana me je potopilo globoko v vodo. Iz vode sem prišel cel objokan. Raje sem si malo odpočil zunaj bazena na suhem. Preden smo odšli, sem se še na hitro enkrat skopal in poskusil malo zaplavati. Na koncu dneva sem že znal kar dobro plavati. Nase sem bil zelo ponosen. Takoj, ko smo prišli domov, sem se na hitro umil in od utrujenosti takoj zaspal.

Gi Matavž, 5. b

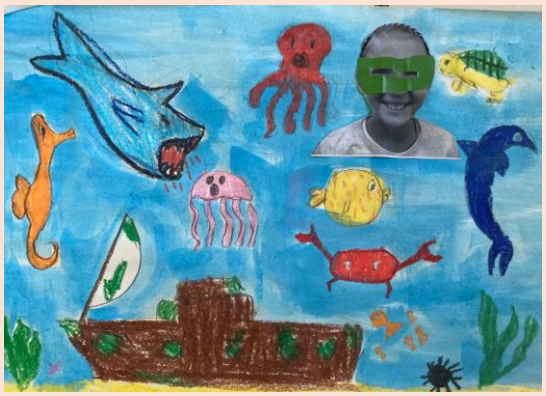

Vita Godec, 5. b

PADEC V SREDNJI VEK

Med vikendom sem z mojo prijateljico odšla v srednjeveški muzej. Tam je bila kovinska čelada, ki si si jo lahko nadel. Nadela sem si jo ter sem se nekako kar naenkrat znašla v srednjeveškem gradu. Vsi so me začudeno gledali. Takoj so me odpeljali v ječo. Vsak dan so mi v ječo prinesli hrano in vodo. Ko sem vzela pribor v roke, sem se domislila načrta. Vzela sem nož v roke ter začela rezati rešetke. Tajalo je kakšne TRI CELE DNI! A vsaj ni bila poraba časa. Ko sem prerezala rešetko, sem se splazila skozi. Tekla sem po hodnikih, a sem se kar naenkrat zgubila. Hodila sem sem ter tja. Ravno pred vhodom v grad so me zalotili! Udarili so me po glavi z nekakšnim kovinskim vedrom. Padla sem v nezavest. Čez nekaj časa sem se znašla v sedanjosti. Bila sem vesela, da je bilo vsega konec.

Vivian Rupnik, 5. b

Gi Matavž, 5. b

VRNIL SEM SE V SREDNJI VEK

Povedal vam bom, kako sem se znašel v srednjem veku. Zjutraj sem se zbudil in odpravil v cirkus. Med predstavo se je klovn spotaknil in njegova palica je padla na mojo glavo. Reševalci so me odpeljali v bolnišnico. Ko sem se zbudil, sem postal lačen. Šel sem do aparata za hrano. Ko sem plačal, sem hotel pobrati prigrizek, a me je potegnilo v aparat. Tam so bili gumbi. Bil sem radoveden in pritisnil sem velik rdeč gumb. Kar naenkrat sem bil na drevesu in vse se mi je zdelo čudno. Šel sem na sprehod, videl sem vojake s konji, bilo je čudno. Potem sem videl grad z pravimi vojaki, ki se premikajo. Mislil sem, da sanjam, a je bilo resnično. Šel sem do kralja in ga vprašal, če se lahko vojaško urim. Rekel je, da lahko, če mu prinesem enega konja iz drugega gradu. Rekel sem, da lahko. Ponoči, ko je bila tema, sem se izmuznil v drugi grad in vzel konja. Spoznal sem, da me je nekdo opazil. Vsi vojaki so prišli iz gradu ter namerili vame sulice. Tedaj sem zajahal konja in zbežal. Skoraj so me zadeli s sulico, vendar je bil konj dovolj hiter. Pripeljal sem konja in lahko sem se uril. Imeli smo nalogo, da moramo do drugega gradu po listek, ne da nas opazijo. Jaz sem šel, a so me prijeli in vrgli v ječo. Bil sem živčen, a je tedaj prišel kralj našega gradu. Kralj drugega gradu je rekel, da zahtevajo tisoč zlatnikov, da me izpustijo. Ker sem jaz kralju pripeljal konja, je on zame plačal tisoč zlatnikov. Potem sem tam živel še do konca svojega življenja, ki se je končalo v prvi svetovni vojni.Naučil sem se, da moram paziti na klovne z palico.

Lan Stojan, 5. b

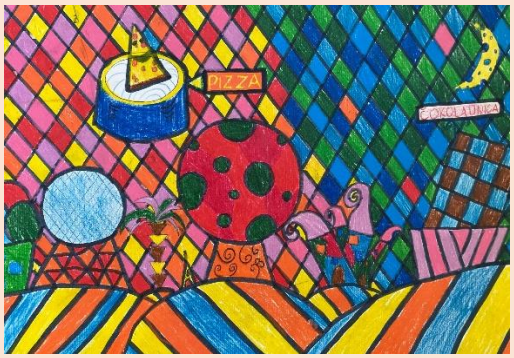

Miha Lajnšček Kralj, 5. b

ZABAVEN POČITNIŠKI DOGODEK

Bilo je pozno in temno, ko smo se s prijatelji in prijateljicami zbrali v parku. Od začetka smo se vsi lepo igrali, peli, govorili smešnice in o smešnih dogodkih, ki smo jih doživeli. Ob približno 20. uri smo se odločili, da se bomo šli igrat skrivalnice. Ko se je končala prva runda, smo se malo spočili in določili, kdo bo naslednji štel. Tako sem v naslednjem krogu stekla v grmovlje, ki je bilo obkroženo z drevesi. Bila je takšna tema, da nisem videla, kje hodim, in nisem videla, da sem stopila v luknjo. Zakričala sem od bolečine. Vsi so zaskrbljeno prišli do mene. Prižgali so luči na telefonu in spraševali, če sem v redu, kaj se je zgodilo, če me kaj boli. Nisem jim mogla takoj odgovoriti, ker sem se smejala, kako sem padla. Aurora in Mina sta mi pomagali vstati. Ko sem se vstala, sem ugotovila, da me noga zelo močno boli. Punci sta mi pomagali domov. Doma sva z Mino pripravili večerjo. Pojedli sva in se oblekli v pižamo. Kmalu sva zaspali. Zjutraj sva se z Mino zbudili ob 9.00. Ko sem poskusila stopiti na nogo, sem ugotovila, da je poškodba hujša, saj nisem mogla hoditi. Ob 12.00 je prišla domov mami. Zagledala me je v postelji in še v pižami. Razložila sem ji, da me noga še vedno boli. Poklicala je svojo prijatejico, Aurorino mamo, da nas pelje v bolnico na pregled. Zdravniki so ugotovili, da sem si zvila nogo. Dobila sem longeto. Po prihodu v Slovenijo sem morala še dva meseca telovaditi, da je moja noga popolnoma ozdravela. Spoznala sem, da moraš kjerkoli in kadarkoli vedno paziti nase.

Lara Petrović, 5. b

Ema Stanojević, 4. b

VRNIL SEM SE V SREDNJI VEK

Zbudil sem se v kraju, kjer nisem imel pojma, da obstaja. Mislil sem, da me je kdo ugrabi, zato sem se razgledal naokoli in opazil, da je vse čudno, majhno in zapuščeno. Ugotovil sem, da sem v srednjem veku. Bil sem zelo zmeden in začuden, kako sem se znašel tu. Nisem vedel, katero leto je. Bilo je zelo zmedeno, da prideš v preteklost. “Zanimivo,” sem si rekel in odšel stran. Videl sem grad v bližini, ampak nisem mogel priti noter, ker me ne bi spustili vanj, zato sem moral imeti načrt. "Hmmm," sem razmišljal in se domislil ideje. Dva stražarja sta bila zunaj, zato sem vedel, da čez njiju ne bo mogoče. Prišel sem do njiju in govoril slovensko tako kot oni, da me bi prepoznali. Nekako so me zlahka spustili noter. Izvedel sem, da je to je Celjski grad. Vstopil sem v sobano, celo zlato, bogato in bleščečo. Kralj in kraljična sta bila tam, sedela sta na prestolu. Hotel sem se ju izogibati, a me je kralj opazil. Vprašal me je: “Kdo pa si ti?” Odvrnil sem mu in povedal, od kod prihajam in kako mi je ime. Potem sem mu rekel, da zelo dobro rišem. Ampak

sploh ni vedel, o čem govorim. Pokazal sem mu in tako me je sprejel v grad.

Tako sem živel na gradu 3 leta. Risal sem, barval in pisal, dokler ni prišel "Time Machine 69" in me odnesel v sodobnost.

Liam Marguč, 5. b

Vita Godec, 5. b

12.00–06.00 ZJUTRAJ

(Opozorilo! V zgodbi je veliko kečapa (kri) in vznemirljivih trenutkov ter slik. Če ste občutljivi, tega ne priporočam. Po navdihu knjig Five night's at Freddy's. Ampak uživaj!)

Živel je deček z imenom Tim. Imel je starejšega brata Marka in mlajšo sestrico Elo. Sami so živeli v majhnem stanovanju. Mark je bil dober v robotiki, a si s tem ni mogel pridobiti dobre službe. Nekega dne pa ga je moški sprejel, da dela v Dnevnem varstvu za otroke in mladostnike. Izdeloval je robote za zabavo. To je postalo tako popularno, da se Mark ni več tako posvečal Timu in Eli. Čez dve leti (Mark je star 20 let, Tim 14 let in Ela 6 let) je lahko pripeljal svojega brata in sestrico v službo, zato sta Tim in Ela prvič obiskala Dnevno varstvo. Ko so se končno pripeljali, je Tim zagledal velik zapis Dnevno varstvo.

"Ti delaš tukaj, Mark? Zgleda zanimivo!" je navdušeno povedala Ela. »Točno tako, Ela. Danes si privoščita, karkoli si želita! Ali ni to super?!" ju je vprašal. Oba sta prikimala. "In ti, Tim, boš pazil Elo, da ne bo kam odšla, kamor ne sme." "Ampak ali ni to dnevno varstvo? Zakaj jo moram jaz paziti?"

"Tim! Samo to! Lahko delaš, karkoli želiš, ampak samo malo poglej, kaj dela, v redu?« ga je prekinil Mark. "Ja, ja, v redu," mu je jezno odgovoril Tim. Mark jima je razložil pravila in so vstopili.

Mark je odšel k svojim sodelavcem, Tim in Ela pa sta odšla pogledat robote na odru. "Namesto, da bi se zdaj družil z prijatelji, moram tukaj paziti Elo!" si je jezno govoril sam pri sebi.

Nekaj časa kasneje.

Ela je poklicala Tima, da mora na stranišče."V redu, samo ne tavaj kjerkoli drugje in pohiti!" ji je pripomnil..
Ko je prišla iz stranišča, se je domislila. "Kaj pa če samo pokukam malo noter v sobo za zaposlene in takoj grem nazaj k Timu? Ja!" si je povedala in vstopila v najbližjo sobo, ki je (presenečeno) bila priprta. Bilo je zelo temno, Ela je videla samo nekakšne police s starimi kostumi za robote. Ko so se njene oči prilagodile temi, je pred sabo zagledala robota, ki je bil punca. Imela je rdeče lase v dveh čopkih, rdeča lička in obleko ter svetlo zelene oči z dolgimi trepalnicami. "Elanor? Tako ti je ime? No, jaz sem Ela!" se ji je predstavila.
Nenadoma je zaslišala klik in videla, da se je prižgala. Videla je njene žareče oči. "Pozdravljena! Jaz sem Elanor!" se je predstavil robot. "Zdravo! Jaz sem Ela!" je utrujeno odgovorila. "Gotovo si že zelo zaspana, lahko ti zapojem nekaj, da se lahko odpočiješ, nato pa te zbudim in se lahko naprej zabavaš!" ji je prijazno povedala Elanor. "V redu, ampak me hitro zbudi, ker me moj brat Tim že išče. Četudi ne vem, če bo kaj

opazil, če me malo dlje ne bo," ji je povedala in zaspala.
"Pa kje je? Že petnajst minut je minilo! Jo grem poiskat?" si je rekel Tim. Iskal jo je, a je ni bilo, zato je še odšel pogledat pri stranišču. "Joj, kje si? Ela!" Ko je prišel do stranišča, je videl priprta vrata za zaposlene. Vstopil je, a ko je videl to pred sabo, se mu je svet obrnil na glavo.
"E-Ela…?" je skoraj jokaje rekel. Ela je ležala na tleh, cela krvava zraven nje odmaknjenega robota. "NE!" je jokaje zavpil. "Tim, kaj pa delaš tuka-…" in je nehal. Pred sabo je videl Elo … in jokajočega brata.
Poklicali so policijo in zaradi tega so morali zapreti dnevno varstvo. Krivili so Marka, ker so vedeli, da je Elanor naredila to Eli in ker jih je on izdeloval. Skušal jim je dopovedati, da tega robota ni naredil, ampak so ga našli, a mu niso verjeli. Zaradi tega so ga morali odpeljati stran. Tako je Tim ostal sam. Hotel je raziskovati in prepričati policiste, da Mark ni kriv. Vsakič, ko je odšel spat, je imel nočne more o robotu in Eli. Nekaj mesecev kasneje se je odločil, da gre spet v dnevno varstvo. Ko je prišel tja, je bila zgradba čisto drugačna, zapuščena in nekako uničena. Vse je bilo zaprto, a je imel načrt, kako vlomiti noter. Ko mu je uspelo, je glavna soba bila čisto plesniva. Huje je zgledalo noter kot pa zunaj. Moral je biti previden.
Prišel je v to sobo, ker se je zgodila nesreča z Elo. Zelo jo je pogrešal. Pogledal je malo naokrog in videl Elanor. Ko je pogledal na uro, je bila še minuta do polnoči. Zaslišal je zvok in takoj pogledal v smer zvoka. Elanor je izginila, a je spet nekaj zaslišal na levi. Tam je bila. Elanor. Videl je, kako mu sledi z majhno, a močno žago. Prestrašeno je odhitel proti smeri od koder je prišel, a ni mogel oditi ven. Odhitel je v najbližjo sobo, ki je imela železna vrata, a so bila odprta. Ko je prišel noter, je stísnil na gumb najbližjih vrat, ker niso imele kljuke. Zaprla so se. Ugotovil je, da je to nekakšna pisarna, kjer so kontrolirali robote. Kovinska vrata so bila na obeh straneh. Ko je pogledal na vrata, so imele še "tri črtice od petih." Malo okence je bilo na obeh vratih, da lahko vidi na drugo stran. Tako je zdaj vedel, če je Elanor blizu ali ne. Noter so bile tudi male televizije s posnetki kamer. Pisalo je, da je moral delati od polnoči do šestih zjutraj! Dolga noč ga je čakala.
Bila je minuta do konca. Videl je, kako Elanor hiti do njega. Hotel je zapreti vrata, a mu je zmanjkalo elektrike. "O ne, ne, ne, ne, NE!" je kričal prestrašeno pri sebi. Mislil je, da je konec. A ustavila se je deset centimetrov pred njim. "USPELO MI JE!" si je oddahnil. Stopil je nazaj. "Skoraj bi me dobila. Vem, da to ni mogoče, a še vedno verjamem, da te lahko spet vidim, Ela…" je rekel. Zaprl je oči in je bil v solzah. "Obljubim, da te spet vidim, Tim.« je zaslišal Tim izven robota. Tim je takoj odhitel domov. Ko je prišel do doma, je videl nekaj, kar ni pričakoval….
"MARK!" je zaklical nemočen in odhitel k njemu v objem. Kar nekaj časa sta bila objeta. "Pogrešal sem te…«

Leni Modic, 5. b

Vita Gaber, 5. c

PRIGODE V SREDNJEVEŠKEM GRADU

Zbudila sem se v srednjem veku. Videla sem, da so okoli mene sami tujci, ki so bili zelo čudno oblečeni. Ugotovila sem, da sem med roparji, ki hočejo zasesti grad. Vedela sem, da če povem, da to, kar delajo, ni prav, me modo ubili. Tega pa jaz nisem hotela narediti. Kar naenkrat je nekdo rekel: »Gremo napast grad, zdaj ni glavnega iz vojske in so nemočni.« Nisem hotela, da me ugrabijo, zato sem se skrila v vrečo za krompir. Na srečo so vrečo vzeli ljudje, ki živijo na gradu. Odpeljali smo se na grad. Ko so vsi odšli v sobane, sem prišla ven iz vreče, ki je bila v hlevu. Zelo je bilo toplo. Odšla sem po stopnicah navzgor. Videla sem spalnice, kuhinje, kopalnice in tako naprej. Odšla sem do najbližje omare in se oblekla v dekliške obleke. Vsak dan smo se z drugimi puncami učile kuhati. Jaz sem skuhala še veliko več, kot smo morali. Ko so fantje prišli iz drugega gradu, kjer so se urili, smo skupaj pojedli kosilo. Po kosilu smo morale še pospraviti in počistiti, ker smo se na ta način učile gospodinjskih opravil. Padla je noč. Odšli smo spat. Medtem ko so že vsi spali, sem se jaz pritihotapila do dvižnih vrat ter jih odprla. Ko se bodo nekateri vračali v grad, sem bom skrila v njihov voz ter zbežala nazaj v mojo sedanjost. Tako sem tudi naredila. Kmalu sem se znašla v svoji domači postelji.

Vita Godec, 5. b

Maja Žugelj, 2. a

Leni Modic, 5. b

PRAZGODOVINA

S časovnim strojem sem pristala v gozdu. Tam je bila košarica. Pogledala sem vanjo in v njej je bilo sedem majhnih pisanih zajčkov. Košaro sem vzela, ker sem vedela, da brez moje pomoči zajčki ne morejo preživeti. Bili so umazani, zato sem jih odnesla k jezeru in jih okopala. Bila sem presenečena, saj so ti zajčki znali plavati. »Čudno.« Takrat sem videla, da vsi mesojedci želijo pojesti zajčke, od krokodila pa vse do dinozavra. Ko sem zajčke vzela iz vode, sem videla, da je ostalo le šest zajčkov. Mislila sem, da ga je nekdo pojedel, v resnici se je samo potapljal pod vodo. Nato ga je zgrabil krokodil. Ko je krokodil šele začel dobro plavati, se je v vodi pokazal tiger. Tiger ga je napadel, krokodil pa je izpustil zajčka. Zajček je priplaval nazaj, krokodil in tiger pa sta še vedno merila moči. Zmagal je tiger. Ko so se zajčki posušili, so si pod drevesom izkopali luknjo, v kateri so živeli. Iz luknje jih ni bilo več mogoče dobiti. Pri zajčjem brlogu je bila tudi jama, v kateri sem si jaz iz kamnov in lesa uredila dom. Ponoči je začela padati toča in zajčki so še dovolj hitro izkopali predor v mojo jamo, saj je toča zaprla zajčji brlog in ga poplavila. Ko je toča ponehala, smo iz jame opazovali, kako so dinozavri lovili ribe. Ker niso znali ribariti, so odšli praznih rok. Naša jama je bila zelo

dobro skrita, zato smo bili varni pred plenilci. Ko so dinozavri odšli, so na lov prišli jamski ljudje. Lovili so z mrežo, narejeno iz listja in lesa. Ulovili so zelo veliko različnih vrst rib. Takrat so tudi ugotovili, da obstaja več vrst rib. Odšli so, zato sem jim sledila, da bi videla, kje živijo. Sledila sem jim do konca poti in ugotovila, da živijo na Ljubljanskem barju. Nad koliščarji sem bila zelo navdušena, tako zelo, da sem se z zajčki preselila tja. Zgradili smo si svoje kolišče in med gradnjo našli steklene jagode in pestnjak. Ko sem končala z gradnjo, sem si izdelala še deblak. Z deblakom sem se vozila po barju in lovila ribe. Ker se je barje preveč širilo in lomilo, sem se odločila, da se z zajčki vrnem domov, v jamo. Tam smo živeli še precej svojega časa.

Maša Vrenko, 5.b

Vid Markanovič, 4. b

Olti Elshani, 2. a

Pikapolonice prvih razredov

Mark Lovrenčič, 4. b

HURA, POČITNICE!

POLETJE PRIHAJA

Šole je konec,
poletje prihaja.
Bazen se že polni
in sonce že vzhaja.

Sladoled se topi,
tebi vroče se zdi,
zato si klimo prižgi,
da se ti glava zbistri.

Tine Celcer, Filip Štruc, Gregor H., 8. r.

Ema Rožič, 4. b

POLETJE

Poletje pred vrati sloni,
kliče in čaka na konec šolskih dni.

Ko peljemo se na morje,
razmišljam o morju, ki valovi,
o vetru, ki šumi,
in o soncu, ki žari.

Ko na plaži ležim,
knjigo berem in nič ne skrbim,
si s prijatelji srečo delim.

Hana Golčer in Loti Jazbec, 8. c

Mia Leva, 2. a

Špela Levart, 9. b

POLETJE JE FINO

Poletje je fino,
če ga prespiš,
na plaži zaspano vedriš
ali valove vedre loviš.

Poletje je lepo,
ko zatreskan si na slepo.
Takrat na klopci sediš
in vsem povprek nasmehe deliš.

Poletje je sladko,
ko vse teče gladko.
A ko se končno prenoviš,
se v novo šolsko leto prebudiš.

Pia Petrič, Nuša Jeseničnik, Maja Kotnik, Ana Lajnšček Kralj, 6. c

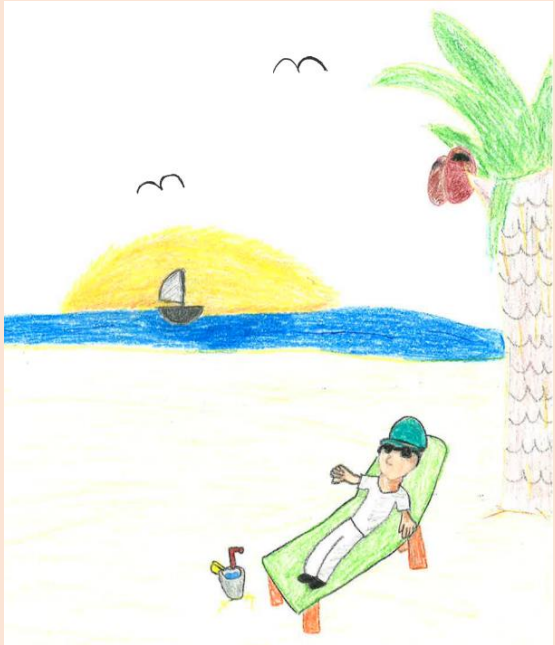

Hana Marguč, 6. c

Iza Korošec, 3. a

ZAČETEK POLETJA

Šola je že mimo,
vsi na bazen drvimo.
Čoln smo kupili
in ga napihnili.

Po morju se z njim peljemo,
srečo naokrog pršimo,
veselje je povsod,
le ribe od »nikod«.

Pa gremo še na plažo
ter si privoščimo masažo.
Nato skočimo v kopalke
in opazujemo velike barke.

Fantje zmagujemo vodne bitke,
dekleta pa pletejo si kitke.
Zdaj vsi smo kot iz škatlice,
zato poletje se lahko začne.

Nejc Pučnik, Maks Kaštivnik, 6. c

Miha Lajnšček Kralj, 5. b

ADIJO

Ko konec šole je,
moj najljubši letni čas – poletje – se začne.
Takrat z družino na morje zbežimo,
čofotanja v vodi se vsi veselimo.
Od veselja sprostimo vso odvečno energijo,
stres pa nam pomaha in reče adijo.
Poleti tople trenutke delimo
in se skupaj mnogokrat smejimo.

Ciril Tome, Luka Rorič, 8. b

Luka Pavrič, 5. b

KAKO SE OHLADIMO

Da poleti se ohladimo,
za osvežitev s sladoledom poskrbimo,
se skrijemo pod ventilatorje,
na morje odhitimo
in se za kratek čas šolskih skrbi znebimo.
Ko smo na bazenu,
si hladno pijačo zaželimo,
če pa slučajno začne deževati,
igrice pod dežnikom si želimo igrati.

Dominik Falnoga, 8. c

NAJINO POLETJE

Pod soncem leživa,
se sladko smejiva,
spiva
in skupne trenutke deliva.

Pod soncem brez sence
pred ljudmi beživa,
zaljubljene trenutke skupaj
si počasi deliva.

V topli lunini poletni svetlobi
počasi pleševa -
sama, brez ljudi,
jaz in ti.

To je najino poletje,
to sva jaz in ti,
to je čarobni čas,
ko najina ljubezen dehti.

Aljaž Bezenšek, 8. c

Manca Onič, 2. a

HURA!

Vsa narava že cveti,
vroče sonce se poletja veseli,
saj takrat šola se konča
in otroci vzklikajo: »Hura!«

V naših torbah je pravi nered,
saj končno gremo spet v svet.
Preden pa se poslovim,
prijateljem nasmeh še podarim.
Za konec jih še grem objet
in z njimi na klepet ter sladoled.

Špela Bobik, 8. b

Vivian Rupnik, 5. b

POLETJE

Šole je skoraj konec,
ocene se zaključujejo,
vedno bolj in bolj
se nam počitnice približujejo.

Ne manjka veliko do toplih večerov,
ko gre sonce za obzorje,
ko luna sveti skozi modro morje.

Uživali bomo v sladoledu,
se nasmejali kakšnemu nagajivemu
pogledu,
zabavali se bomo v vseh dneh,
saj še prehitro bomo nazaj
v šolskih klopeh.

Živa Pšeničnik, 8. c

Maj Novak, 3. a

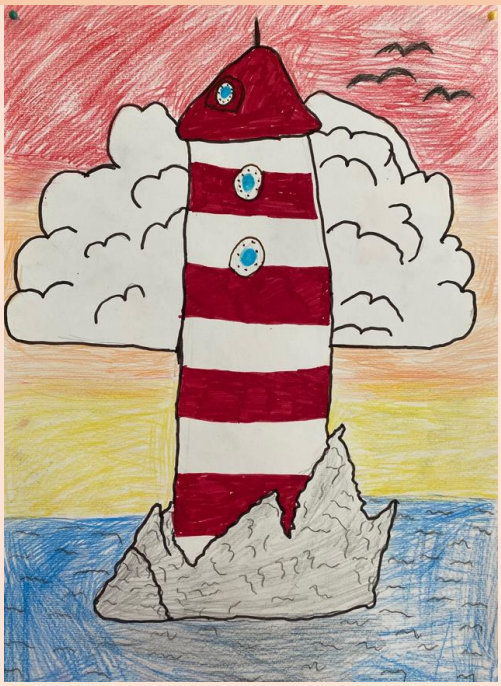

Neža Petraš, 5. b

POLETNO VESELJE

Pouk v šoli se končuje,
poletje pa se približuje,
vsi bomo veseli,
zato vsak dan bomo peli.

Poletje je letni čas,
ki se ga otroci veselijo,
saj vseh skrbi se znebijo.

Šli bomo na morje,
nekateri pa bodo obiskali slovensko gorovje.
Bedeli bomo dolgo v noč,
šele zjutraj bomo soncu rekli lahko noč.

Maša Malič, Julija Lunežnik, 8. r.

Lan Marčinković, 2. a

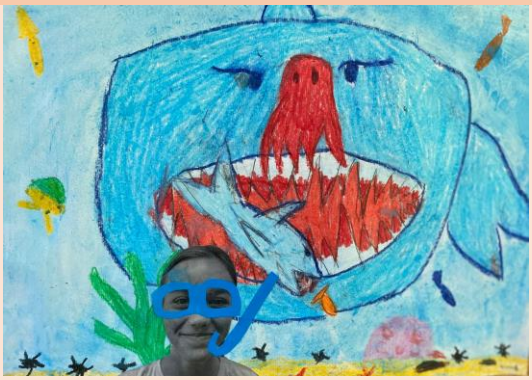

Vivian Rupnik, 5. b

LINA

Ime mi je Lina,
za sladoled sem prefina,
bazena si želim,
na vročini preveč trpim.

Komaj čakam,
da v poletje odhitim
in na plaži nove dogodivščine lovim.

Lina Rozman, Vanessa Kolar, 8. r.

Miha Lajnšček Kralj, 5. b

Nika Povh, 3. a

Vito Jurgelj, 2. a

POČITNICE

Počitnice so že pred vrati,
moje stvari že pakira ati.
Učiteljice ocene zaključujejo,
a moje misli vsepovsod drugod
potujejo.

S prijatelji se dogovorimo,
da skupaj v park odhitimo.
Skiroje zraven vzamemo,
da se lahko zabavamo.

Vsi radi divjamo,
saj puncam se ne damo.
Dirko priredimo
in se skupaj poveselimo.

Marcel Eberl, 4. c

Theo Pristovnik, 3. a

Poletje

Poletje je pesek med prsti na plaži
in uživanje na sproščujoči hotelski masaži.

Poletje je gledanje morja v mesečini
in čudovito kampiranje v divjini.

Poletje so kresničke na vrtu svetleče,
in češnje okusne, sladke, rdeče.

Poletje so počitnice s prijatelji preživete
in dni na plaži z nasmehom odete.

Poletje je čas za zabavo, sprostitev, veselje
in za vse izpolnjene želje.

Ana Lajnšček Kralj in Nuša Deseničnik, 6.c

Žan Švab, 6. c

Nik Bezovnik, 9. a

POLETJE

Poletja se že veselim,
zato iz šole najraje odhitim.
Trdo, dolgo sem garal,
zdaj je čas za mnogo zabav.

Rad bi skočil v morje
in si ogledoval to sončno obzorje.
Moj prijatelj me že čaka,
jaz pa priganjam svojega brata.

Zdaj imamo veliko časa za vse,
za kopanje, družino, prijatelje in zase.
Vsi smo lahko brez skrbi
in uživamo te sončne dni.

Filip Nečemer, 4. c

Oskar Gričnik Pozeb, 2. a

JUHUHU, POČITNICE SO TU!

Počitnice so že pred vrati,
vsako leto jih je zelo težko dočakati.

Danes spričevala dobimo
in potem takoj na morje odhitimo.

Ker sonce je nevarno,
si na plaži senco poiščemo
in se urno pred soncem zaščitimo.
In ko na plaži sok pijemo,
ležimo in uživamo,
se tako super odpočijemo.

Sedaj je čas, da odidemo na krov,
saj moramo urno z ladjo domov.
Živali nestrpno že čakajo me,
saj osamljene so dolgo bile.

Neja Pšeničnik, 4. c

Leni Modic, 5. b

SONCE

Sijaj, sijaj sončece,
oj, sonce rumeno,
počitnice so tu,
mi rečemo »I love you«.
Bazeni se odprejo,
kopanja začnejo.
Ko šola se prične,
pa pesem se zapre.

Admir Muheljić, 6. b

Počitnice

Šola za nas se končuje,
uživanje na soncu se približuje.
Otroci že komaj čakamo,
da v morju se namakamo.

Končno smo dočakali šumenje valov,
kopanje v morju brez morskih psov.
Pika na i pa sprehodi po plaži,
s sladoledom v roki -
tako se poletje važi!

Alea Tajher
Žava Reš
6.c

POLETJE JE PRED VRATI

Poletje je pred vrati
in iz šole moramo bežati.
Vsi se veselimo,
da se na igrišču spet dobimo.

Moj prijatelj Liam že komaj čaka,
da pride na morje,
se potaplja
in se v vodo namaka.
Tudi jaz imam podobne želje,
vendar rabim še čoln,
da se po morju peljem.

Moj očka rad ribe lovi,
zato nastavimo ribiške palice
in veliko pasti.
Mami vedno rada na plaži leži
in vonja, kako po morski vodi diši.

Taj Ravnihar, 4. c

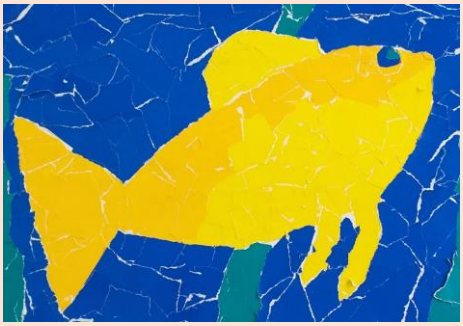

Inja Koprivnik, 2. a

POLETJE

Poleti na morje gremo mi,
veselimo se vsi.
Kovčke si pripravimo
in se na morje odpravimo.
Ko na morje prispemo,
kovčke odpremo.
Iz kovčkov kopalke in brisače
vzamemo
in se na plažo odpravimo
Na plaži pod senčnik uležemo se
in pozabimo skrbi prav vse.

Sara Obrul, 6. b

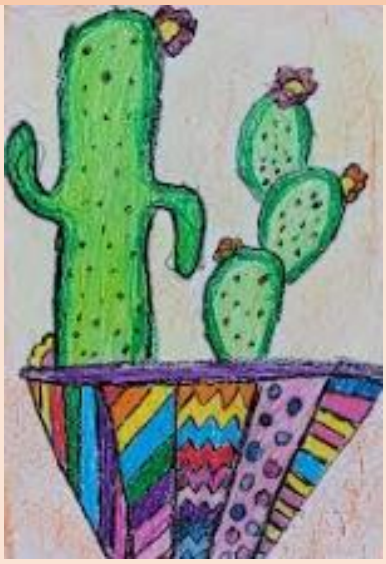

Nika Povh, 3. a

ŠOLA

Zjutraj, ko se zbudiš, ugotoviš,
da danes spričevalo dobiš.

Mami ti reče, saj ne boš
zaostal, ker zelo si garal.

Nikoli ni konec tega dne,
saj se ve,
da punce rade poslavljajo se vse.

Mi fantje pa v Čateške odhitimo,
da v mrzlo vodo skočimo
in ker je tako mrzlo,
kurjo kožo dobimo.

Stari starši v Izolo gredo in
ponesreči morsko vodo vdihnejo.

Nečaki k teti prihitijo
in sestrično razveselijo.
Sestrična navihana,
teta zasopihana,
na igrišče vsi odhitijo
in tam se lovijo.

Jeseni pa šola se bo znova začela,
nova učiteljica bo v razred prispela.

Tadej Verdnik 4. c

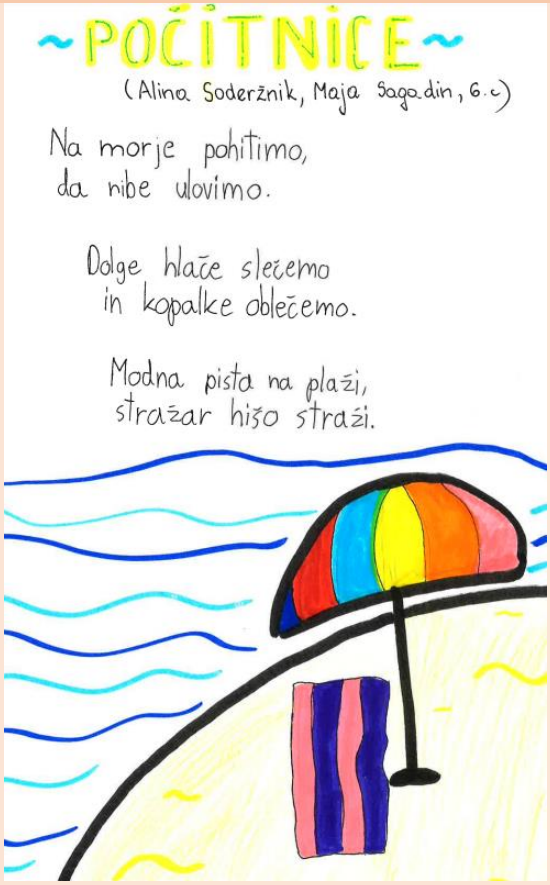

POLETJE

Na morje hitimo vsi,
ker poletje pred vrati stoji.
Plavat se nam mudi,
sladoled si želimo vsi.

Vroči so dnevi pred nami,
pesek polzel bo med nogami.
Ob svetlih večerih bomo peli,
ker poletja bomo veseli.

V bazenu bomo čofotali,
kot mali otroci se igrali.
Pesmi bomo predvajali,
ob niih bomo rajali.

Stela Gosnik, 8. a

Natikači iz 2. a

POLETJE

Iz šole hitimo,
da poletja ne zamudimo,
če ga zamudimo,
ga nikoli več ne ulovimo.

Ko dobimo spričevala,
ugotovimo, da so mala.
Zakaj pa so tako mala?
Zato, ker so iz posebnega materiala.

Ko s šolo končamo,
gremo na morje za zabavo.
V vodni park hitimo,
da tam se skoraj utopimo.

Hitro domov odhitim,
da novega šolskega leta ne zamudim.
Novo šolsko leto se jeseni prične,
a moje misli na morju so še.

Liam Škornik , 4. c

Ula Pozeb, 5. c

PTICE – KRALJICE

To lepo poletje,
to pravo doživetje.
Po nebu letajo ptice
kot prave kraljice.

Krave mukajo mambo,
medtem ko kače sikajo sambo.
Mi se veselimo
in golobe podimo.
To lepo poletje,
to sončno doživetje.
Ta vroč zrak,

zelo pozen bo mrak.
Veseli smo vsi,
ker šole več ni.
Zdaj čas je za pravo,
veliko zabavo.

Konec je poletja,
tega lepega doživetja.
Vse prave kraljice
spremenile so se v ptice.

Zoja Gašpar Štante, 6. b

Tjan Škoporc, 5. c

NAGAJIVO POLETJE

Sonce zgodnje posijalo,
morje zgodnje obsijalo.
Zima en dva tri spet mimo,
poletje je pred vrati s klimo.
Šola vrata je zaprla,
plaža pa jih je odprla.
Otroci zunaj spet norijo,
mame za njimi se podijo.
Poletje hitro spet bo mimo,
zato bo tale pesem odšla v kino.

Anuška Lipuš, 7. c

POLETNE LEPOTE

Ko poletje pomlad odžene,
vse toplejše je vreme,
vse bolj vroče in vroče,
kar vsak dan sladoled se mi zahoče.

Poležavanje v postelji se začne,
cel dan kopanje v morju se počne,
rad bi malo avanture,
delaš nore si frizure.

V zabaviščnem parku se igraš,
hodiš v kino, čofotaš,
a ko ponoči se zmrači,
spat greš tudi ti.

Zjutraj ptički te zbudijo,
te iz sanj prebudijo,
zopet dan se ponovi
in tako vsak dan znova ptiček te zbudi.

Špela Mojca Mlakar, 7. c

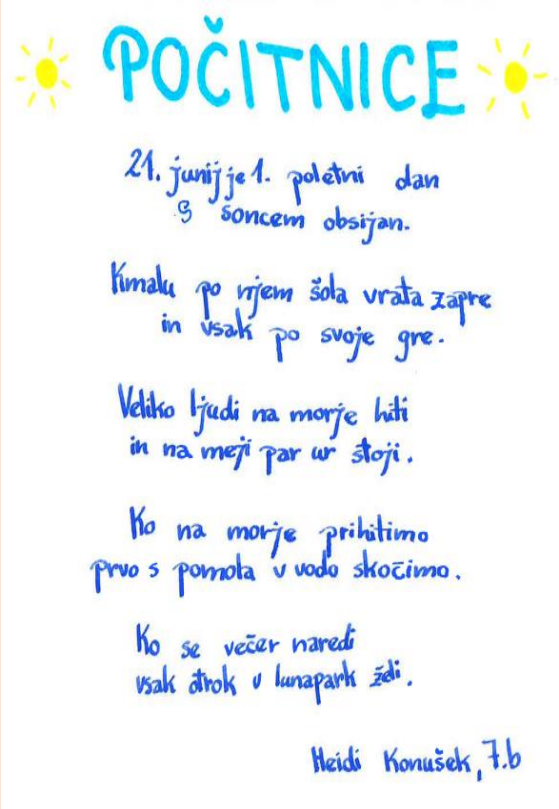
POČITNICE

21. junij je 1. poletni dan
s soncem obsijan.

Kmalu po njem šola vrata zapre
in vsak po svoje gre.

Veliko ljudi na morje hiti
in na meji par ur stoji.

Ko na morje prihitimo
prvo s pomola v vodo skočimo.

Ko se večer naredi
vsak otrok v lunapark zdi.

Heidi Konušek, 7.b

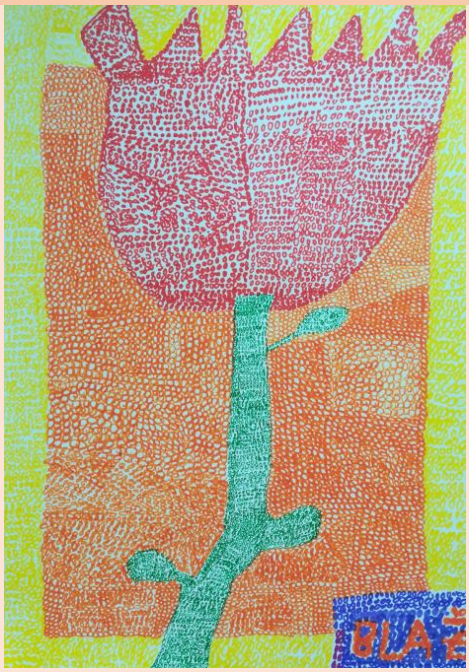

Blaž Jevšenak, 5. c

POČITNICE

Hitro skočim v morje in
še zadnjič pogledam večerno obzorje.
Tam vidim veliko živali,
vidim raka,
ki so ga že dolgo iskali.
Hitro ga poberem
in jih še zraven nekaj naberem.

Tečem naglo domov,
da mi lopov ne bi vzel moj ulov.
Skrijem ulov v omaro
in ključ vržem v košaro.

Kar naenkrat se raki podijo po celi sobi
in v luknje hitijo.
Le kdo je vzel moj ključ od omare?
To je bil moj navihani brat Mare.

Jure Celcer, 4. c

KAJ JE TISTO?

Vsi vemo, da se počitnice bližajo
in nasmeh na vse otroke narišejo.

Vendar, kaj je tisto,
ki jih res razveseli?

Kaj je tisto,
na kar čakajo dneve in noči?

So to dnevi, topli, sončni?
So to prijateljski pogovori nočni?

Je to plavanje v toplem morju
ali pa sanjanje o vesolju?

Na koncu je vsem pomembna le
ena stvar,
da za šolo nam poleti ne rabi
biti mar.

Neva Šelih, 7. b

Daris Ohran, 5. c

POČITNICE

Počitnice brezskrbne so pred vrati,
za ocene več ne bo se treba bati.
Od šole se za dva meseca
poslavljamo,
že peščene gradove v mislih
postavljamo.

Bliža se poletni čar,
ko za skrbi ne bo nam mar.
Soncu in morju se bomo prepustili,
nove dogodivščine odkrili.

Tudi šolska torba zdaj se na dopust
odpravi,
na lenarjenje v omari se pripravi.
Veselim se, da bom dolgo spala,
poletju vesela se predala.

Katarina Artič, 7. a

Miha Rečnik, 5. c

GREMO NA MORJE

Končno bomo odšli na morje,
da videli neskončno bi obzorje.
Čofotal in kopal se bom vesel,
nato pa na soncu se pogrel.

Vsaki dan bom veliko plaval,
se s prijatelji zabaval.
Odšli bomo na Kanarske otoke,
kjer je veliko zanimivosti za otroke.

Opazovali bomo velike valove
in pili okusne kokosove sokove.
Upam, da vse prehitro ne mine,
da imel še dolgo lepe bom spomine.

Klemen Guštin, 7. a

POLETJE

Poletje je čarobno doživetje.
Takrat je veliko vročine,
lahko pa se dobi tudi opekline.
Zato se previdno na plažo podajmo,
s prijatelji brezskrbno se igrajmo.
Uživajmo počitniški čas,
odmeva naj otroški glas.
Širina morja, modrina neba,
poletje vedno svoj čar ima.

Mila Krošl, 6. a

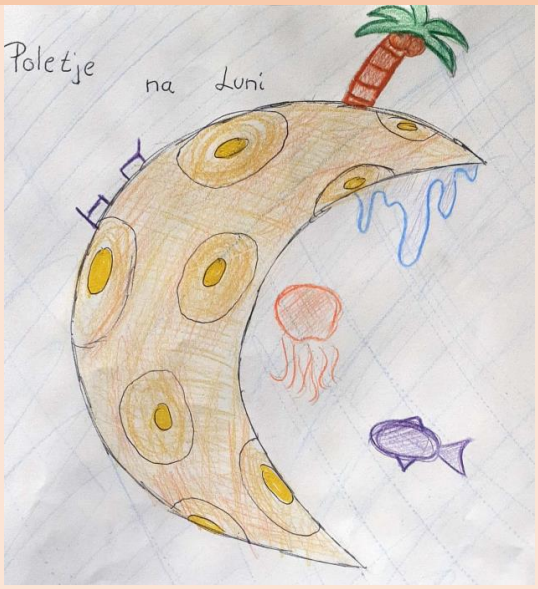

Izabela Gažovič, 9. c

HURA, POČITNICE

Vsak po svoje že hiti,
se počitnic veseli.
Pouk se počasi zaključuje,
a kje poletje sploh domuje?

Morda na morju, na obzorju,
v bazenu, na terenu …
Vsepovsod lepo se imamo
in brezskrbno se igramo.

Tudi v gorah je veselo,
saj nas bo toplo sonce grelo.
Poletje velika je zabava,
naj se spočije vsaka težka glava.

Eva Fijavž, 6. a

Klemen Marguč, 5. c

POLETJE

Poletje kmalu bo spet tu,
juhuhuuu!

Od šole se poslavljamo,
se na počitnice pripravljamo.
Kmalu na morje odhitimo,
se novih dogodivščin veselimo.

Tam plavamo kot žabice,
zraven naše babice.
Sonce ves dan sije,
noben oblak ga ne prekrije.

Otroci vse dni se igramo,
saj veliko časa zdaj imamo.
Vsaki dan se kaj novega zgodi,
Da le lepe spomine imeli bi vsi.

Hana, Doroteja, Anabel, 7. a

Jošt Klančnik, 9. c

Učenci 1. b razreda

Učenci 1. a razreda

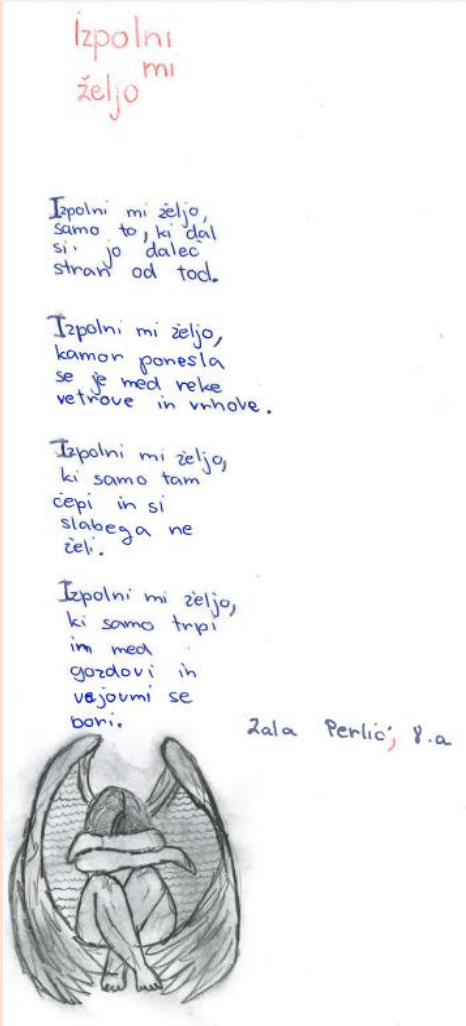

Izpolni mi željo

Izpolni mi željo,
samo to, ki dal
si, jo dalec
stran od tod.

Izpolni mi željo,
kamor ponesla
se je med reke
vetrove in vrhove.

Izpolni mi željo,
ki samo tam
čepi in si
slabega ne
želi.

Izpolni mi željo,
ki samo trpi
in med
gozdovi in
vejovmi se
bori.

Zala Perlič, 8.a

Trina Švab, 3. a

ADIJO, ŠOLA!

Osnovno šolo zdaj zapuščamo,
lepe spomine v njej puščamo.
Veliko v devetih letih smo se naučili,
bogate izkušnje za življenje pridobili.

Zgodbo zanimivo smo spisali,
veliko doživetij k njej dodali.
Če kaj slabega se je zgodilo,
vse to hitro je minilo.

Pogumno vsa ta leta skupaj smo držali,
nikoli nismo drug drugega izdali.
Prijateljstvo naša trdna je vrlina,
dosežkov polna šolska je vitrina.

Bili smo vzorni, ne naporni,
ubogljivi, radoživi ...
Zdaj pa prišel je naš čas,
nov začetek čaka nas.

Iza Vipotnik, 9. b

Generacija letošnjih devetošolcev

MODA

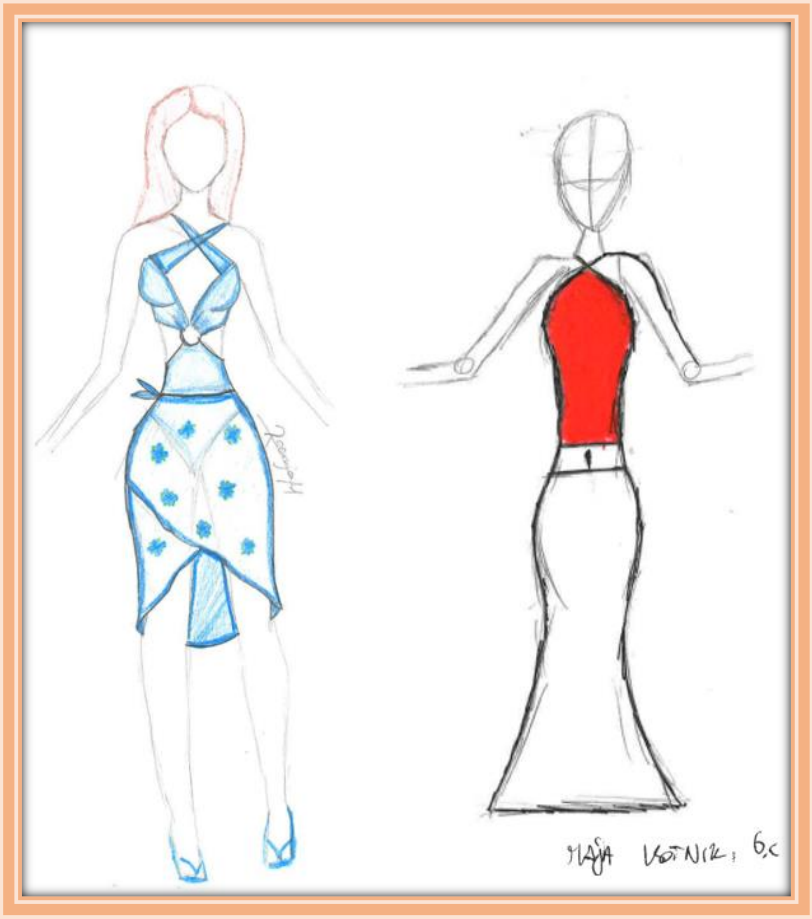

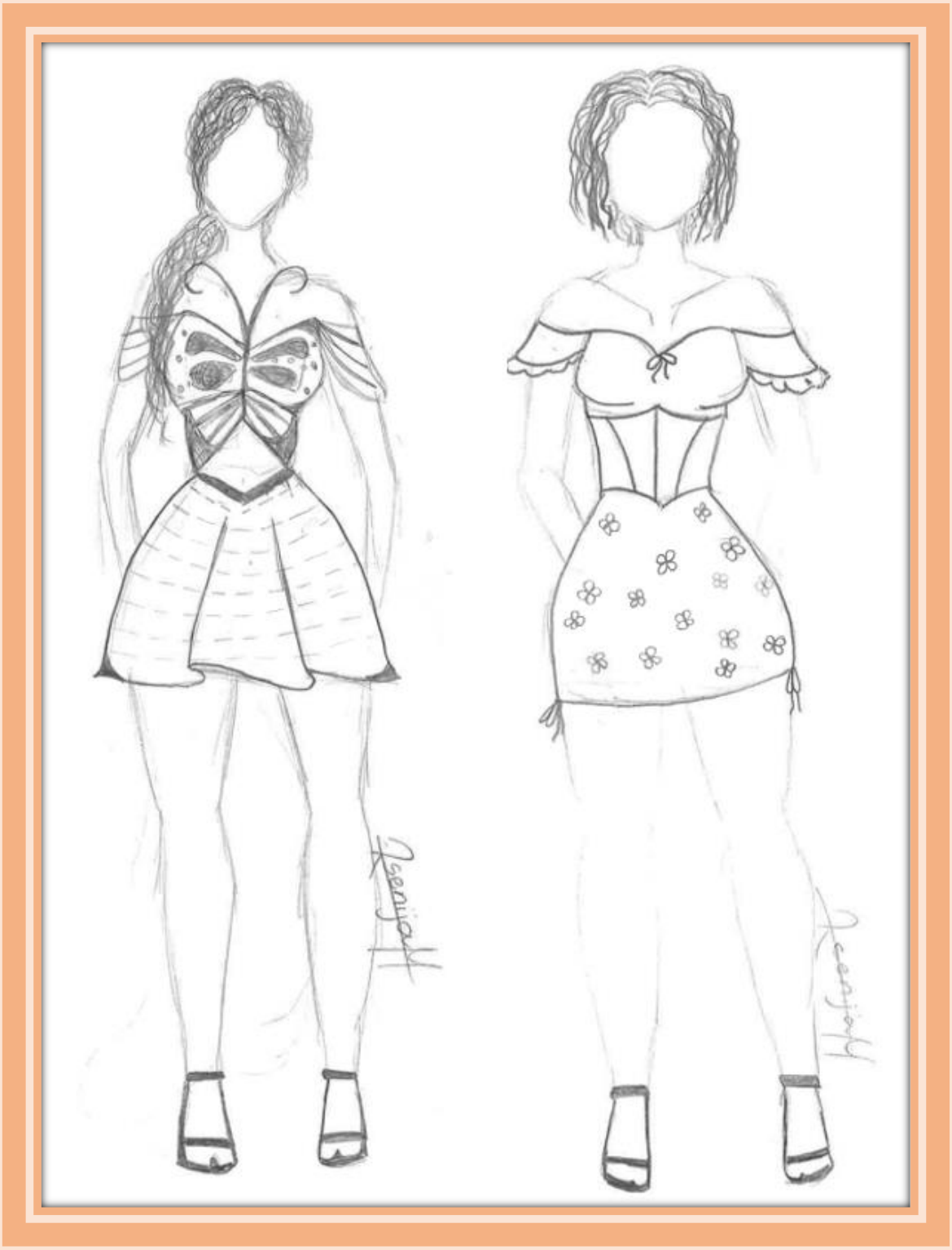

Ksenija Milićević, 9. c

PIA PETRIĆ
6.C

Zara 6.c

Larisa Hribernik Obrul, Zala Perlič, 8. a

Iza Kovačič, Eva Gorjup, 8. b

Evita, Viola, Zarja, Anabela, 5. a

Janez, Anej, Maksimilijan, Maid, 5. a

RAZVEDRILO

UGANKA

Sedi pri morju modrem,
nikoli ne odide,
nikoli opeklin dobi,
ji morje hladno kamenčke hladi.

Nina Gosak, 7. c

(Obala)

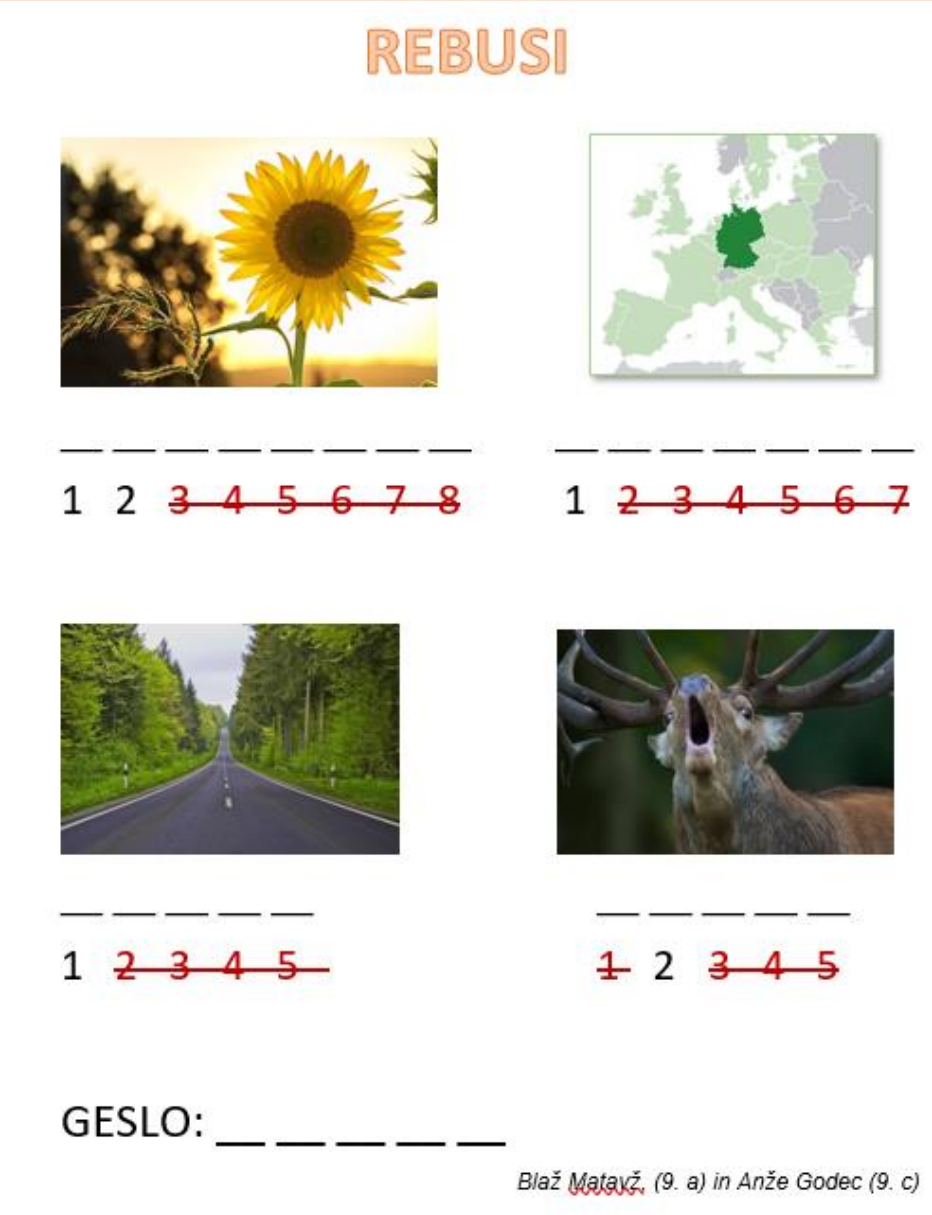

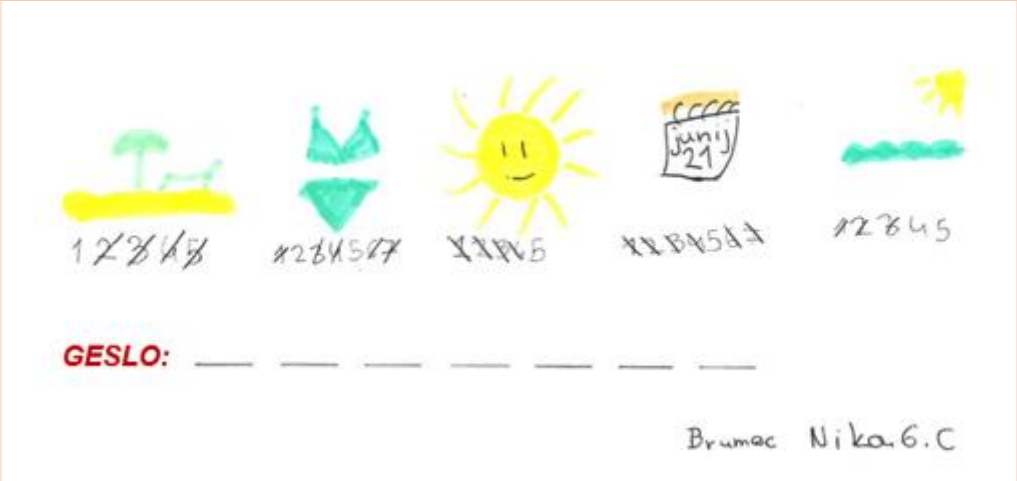
junij 21
GESLO:
Brumec Nika 6.C

POČITNICE V KONJICAH
Neža Kalšek, 4.b
Kam greste med počitnicami?
Mi bomo odšli v Grčijo.
Jaz pa bom s starši obiskala Gardaland.
Lako vama velo!
Moja starša delata, zato bomo doma. Pride pa k meni sestrična...
...in razkazati ji moram Konjice.
Kakšen dolgčas.
Kako dolgo pa bo sestrična pri tebi?
Mislim, da okoli 10 dni.
Veš, koliko zanimivih stvari ji lahko razkažeš v 10 dneh!
Torej ji lahko razkažem Konjice in se ob enem zabavam.
NAČRT ZA POLETJE V KONJICAH
1. Obisk Starega Grada.
2. Kopanje v Konjiškem bazenu.
3. Ogled cerkve sv. Jurija in obisk vojaškega muzeja.
4. Pohod na stolpnik.
5. Kopanje v Termah Zreče.
6. Ogled stolpa na Rogli.
7. Kosilo na Zlatem griču in igra golfa.
8. Kolesarjenje po vodni učni poti Prežigal.
9. Pohod do Lovrenških jezer.
10. Ogled starega trga in sladoled.

~Križanka~

(Pripravili: Aneja Detiček, Urška Lubej, 9. b)

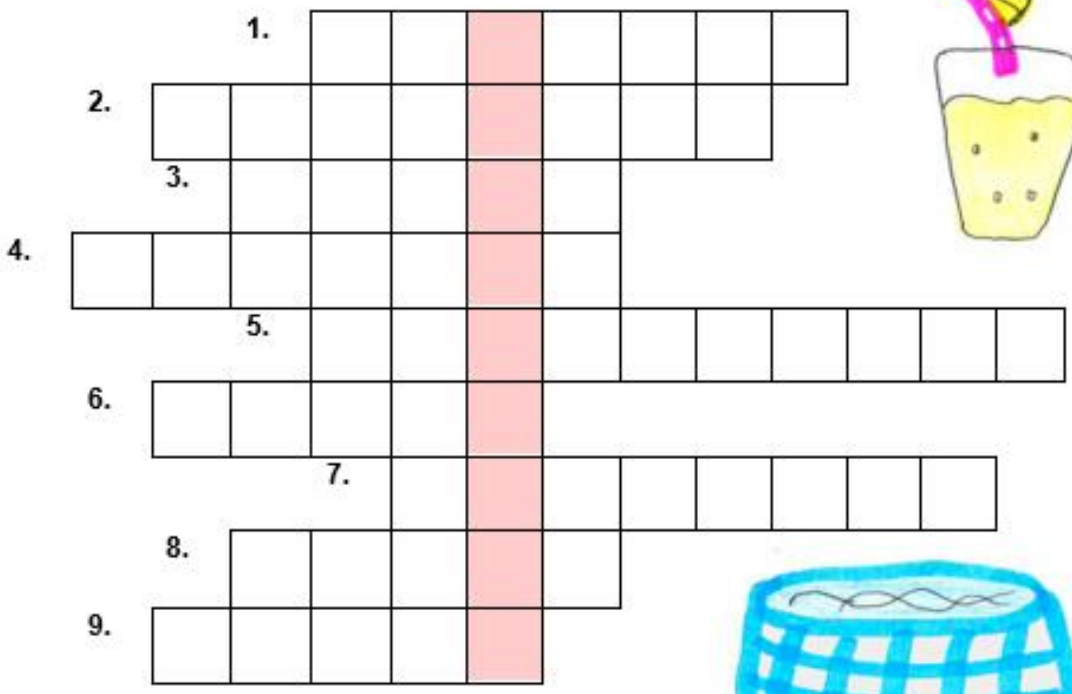

1. KO SE GREMO KOPAT, OBLEČEMO _ _ _ _ _ _ _ _.
2. OB VROČIH DNEVIH ZA OSVEŽITEV POJEMO _ _ _ _ _ _ _ _.
3. ČE JE POZIMI MRZLO, JE POLETI _ _ _ _ _.
4. DA NAM SONCE NE SIJE, SI POSTAVIMO _ _ _ _ _ _ _.
5. DA SI OGLEDAMO PODVODNI SVET, SE _ _ _ _ _ _ _ _ _ _.
6. DOMA SI POSTAVIMO _ _ _ _ _.
7. MRZLA PIJAČA, KI JE MALO KISLA, SE IMENUJE _ _ _ _ _ _ _.
8. RUMENA KROGLA, SREDI NEBA. _ _ _ _ _
9. SLANI VODI, V KATERI SE KOPAMO, REČEMO _ _ _ _ _.

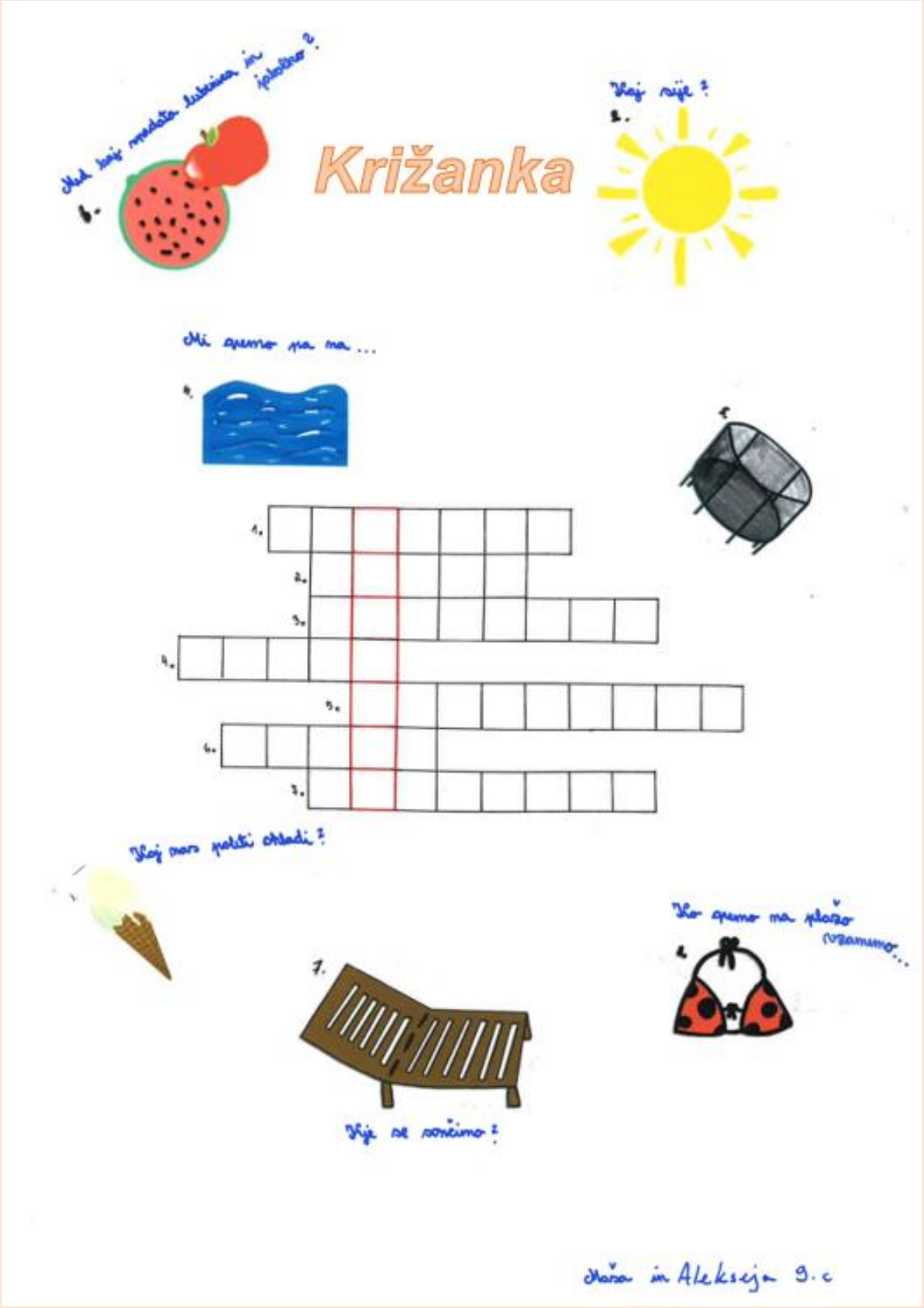
Kaj imajo rumeno lubenica in jabolko?
Križanka
Kaj sije?
Mi gremo na ...
Kaj nas pelje okoli?
Kje gremo na plažo
vzamemo...
Kje se sončimo?
Maša in Aleksija 9.c

SPLETKO, spletni časopis OŠ Ob Dravinji
Osnovna šola Ob Dravinji
Slovenske Konjice, junij 2022

UREDNICI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek

NA NASLOVNICI: Prvošolci in drugošolci OŠ Ob Dravinji

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: Jovita Kovač, Mihael Stampfer, Valentina Volavšek

LEKTORIRALI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek